Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 169 (3419)

СУБОТА, 11 вересня 2004 року

Завтра — День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Від ритмічної роботи вашої галузі залежить енергетична безпека держави

Ваше професійне свято — добра нагода підкреслити визначний вплив нафтогазового комплексу на економічний стан держави, висловити глибоку вдячність потужному загону професіоналів, які ефективно опановують і оберігають надра України, своєчасно забезпечуючи енергоресурсами вітчизняних споживачів.

Проблеми нафтогазових ресурсів у сучасному світі стали предметом не лише економіки, а й великої геополітики. Їх достатність чи відсутність впливає на стратегічний зовнішньо- і внутрішньополітичний курс кожної країни світу. Відтак, від ритмічної роботи вашої галузі, готовності її переходу на інноваційні засади діяльності залежить енергетична безпека і соціально-економічна стабільність нашої держави, її рейтинг і конкурентоспроможність на світових ринках.

Кожен кубометр видобутих нафти і газу зміцнює економічну могутність України, живить її промисловий і аграрний сектори, несе добробут і комфорт у домівки наших співвітчизників. Високий професіоналізм досвідчених робітників, інженерно-технічних працівників, науковців, менеджерів і фахівців центрального штабу нафтогазового комплексу — НАК «Нафтогаз України» — є запорукою успішного розв'язання пріоритетних завдань соціально-економічного розвитку нашої держави.

Верховна Рада України неослабно тримає в полі зору роботу нафтогазової галузі, вважаючи оптимізацію національного законодавства в цій частині своїм стратегічним пріоритетом.

Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, святкового настрою, нових трудових звершень.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

Багатообіцяюче родовище

Четверту свердловину плановано ввести в експлуатацію на Кобзівському газовому родовищі в Харківській області. Про це повідомив журналістам начальник управління паливно-енергетичного комплексу Харківської облдержадміністрації Василь Без'язичний. За його словами, за попередніми даними, запаси родовища становлять близько 30 млрд. куб. м газу. Нині підтверджено наявність 14,5 млрд. куб. м, але робота з уточнення запасів родовища триває. Кобзівське газоконденсатне родовище було відкрито рік тому. Запаси газу розташовані на двох горизонтах — на глибині 2,5—3,5 км і понад 6 км. Загалом плановано пробурити 12 свердловин. Очікується, що в 2007 році річний обсяг видобутку газу на Кобзівському родовищі становитиме більш як 2 млрд. куб. м, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

ОФІЦІЙНО

Дипломати попливуть Дунаєм

Сьогодні Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко, Міністр транспорту і зв'язку Георгій Кірпа та представники акредитованого в Києві дипломатичного корпусу відвідають Одеську область. Вони візьмуть участь у презентації проекту відновлення глибоководного суднового ходу Дунай—Чорне море. Планується, що учасники поїздки пройдуть цим ходом гирло Бистре—Вилкове, оглянувши берегові відвали.

За словами керівника прес-служби МЗС Маркіяна Лубківського, Україна ще раз підтверджує свою відкритість у питанні відновлення суднового ходу Дунай—Чорне море, а також готовність до відкритого діалогу і зі своїми сусідами — придунайськими країнами, і із зацікавленими представниками міжнародного співтовариства, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Тиціан Вечелліо

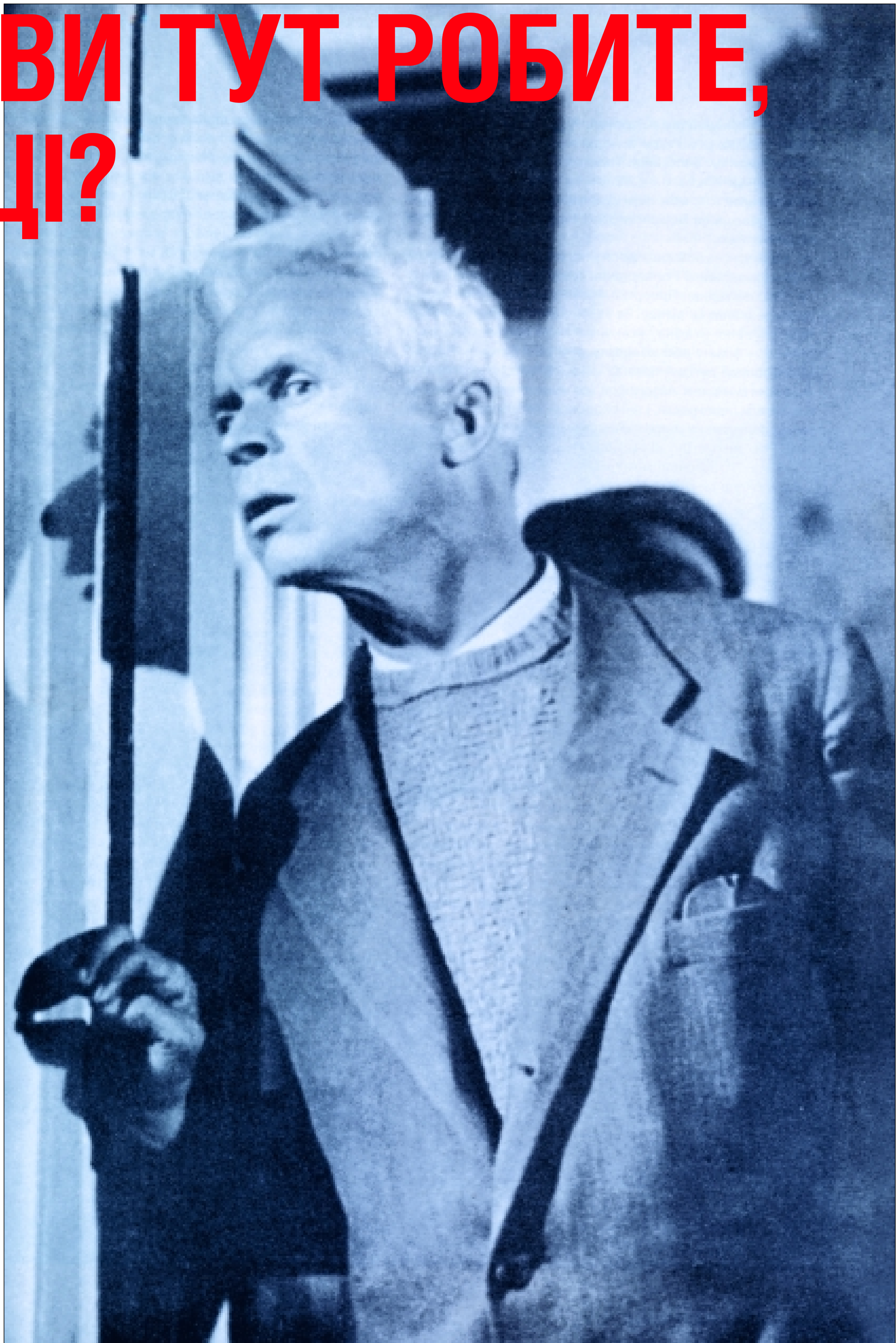
(1488/90—1576 рр.)

Алегорія Мудрості (1565 р.)

Сьогодні — День українського кіно

А ЩО ВИ ТУТ РОБИТЕ, ХЛОПЦІ?

Олександрові Довженку минуло 110 років, і запитати про це він має право, як кінокласик, — чиї фільми частіше переглядають у світі, ніж удома. Отож, що ви тут робите, хлопці? У хлопців знайдеться, що відповісти. Приміром, вчора у Сосниці, на батьківщині Довженка, відзначили його ювілей не лише мітингом — там заново відкрито кінотеатр. А сьогодні на кіностудії його імені — прем'єра цілого циклу (13 короткометражок) молодих українських режисерів під спільною назвою «Любов — це...» А відкриє той цикл перший фільм самого Довженка — «Ягідки кохання». Він теж, виявляється, починав з короткометражок! Завтра цей показ повторять у столичному Будинку кіно. Втім, ювілей вирішено відзначити так, щоб витратити гроші не лише на урочисті промови, а на щось таке, що залишиться надовго. Тож найголовніший ювілейний проект — це перенесення всіх 17 довженкових фільмів на диски DVD. Буде 14 таких дисків. Проект безпрецедентний для всього пострадянського простору. Робота серйозна, не на один рік. Але тепер буде змога бачити на екрані комп'ютера не лише самі фільми, а й читати коментарі до них. Адже диск DVD, по суті, являє собою кіно й книжку разом. Це буде подарунок і нам, і самому Олександрові Петровичу. Бо він колись скаржився, що не довелося йому за життя бачити жодного свого фільму на хорошій плівці...

У НОМЕР

У дітей з Іраку кримські канікули

Тепло приймав Севастополь іракських дітей, що прибули до Криму на відпочинок.

Тиждень юні іракці провели в Євпаторії, тепер от — Севастополь. На площі Нахімова іракських дітей вітали градоначальники і журналісти. Кожний з гостей одержав на пам'ять про Севастополь подарунки, сувеніри. У державному океанаріумі їх порадували своєю виставою дельфіни. А годували юних іракців їхні однолітки з кулінарного училища, передбачивши в меню яловичину (свинину мусульмани не їдять). Після екскурсії по місту гості відбули до «Артеку». «Крим і привітність кримчан, — нам дуже сподобалися, — казали діти, — тільки от вода в морі холодна: всього 21 градус, не скупаєшся».

Цілий місяць понад 20 дітей з Іраку проведуть на Кримському півострові, тут вони зміцнять здоров'я, відпочинуть. А навчатися вони будуть уже вдома — в Іраку навчальний рік розпочинається 1 жовтня, **повідомляє наш власний кореспондент Світлана КАЛИНОВСЬКА.**

Допомагає Червоний Хрест

Перші кошти для потерпілих від варварського теракту у Беслані надійшли на рахунок Національного комітету Товариства Червоного Хреста України (ТЧХУ). Донецька, Львівська та Рівненські обласні організації зібрали чотири тисячі гривень. Рішення про надання фінансової допомоги прийняло Бюро Президії ТЧХУ. Її члени звернулися до співвітчизників, громадськості, благодійних фондів, бізнесових структур з проханням взяти участь у доброчинній акції.

На заклик товариства одними з перших відгукнулися благодійний фонд «Ера Водолія» та ДП «Інтеравто», які перерахували понад дев'ятнадцять тисяч гривень.

Нагадаємо рахунок для пожертв Національного комітету Товариства Червоного Хреста України.

№ 26004000144801 в АКБ «Київ», МФО 322498; код 00016797.

«Павутина» від... офіцерів

Подарунок — доступ до інтернет-мережі отримали дев'ятикласники ліцею при Херсонському державному технічному університеті.

У закладі, що відкрився 1 вересня, навчається 33 учні. Інтернет-кафе, розміщене поруч з навчальними кімнатами, містить десять столиків з комп'ютерами. Всі «замовлення» для ліцеїстів — безкоштовні.

А забезпечили все це майбутнім студентам... відставні офіцери. Створений ними ще 12 років тому Фонд підтримки та соціальних гарантій військовослужбовців, очолюваний полковником, а нині народним депутатом Володимиром Демьохіним, передав освітянським закладам Херсонщини вже два десятки комп'ютерних класів, а також комплекти підручників та методичних посібників для всіх шкільних бібліотек, **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.**

ФОТОФАКТ

В Інституті бджільництва ім. П. Прокоповича відкрилася осіння виставка-ярмарок «Бджільництво-2004».

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Катастрофи людських доль

Уповноважена Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова упевнена в тому, що до нового року екстрадирувані з іракської в'язниці українські моряки із судна «Навстар-1» будуть на волі. Касацію до Верховного Суду України на рішення апеляційного суду Києва (вважати їх засудженими відповідно до українського законодавства за статтею про контрабанду) вже подано. Протягом місяця буде призначено дату розгляду скарги у Верховному Суді. «Якщо Верховний Суд України залишить їх за ґратами, я буду особисто звертатися до Президента з приводу їхнього помилування», — заявила омбудсман.

Стало також відомо, що український льотчик Олександр Казанцев, засуджений азербайджанським судом до трьох років позбавлення волі умовно у зв'язку з авіакатастрофою в аеропорту Баку в 2003 році, має намір через суд вимагати у мелітопольської компанії «Азов-Авіа» відшкодування морального і матеріального збитку родинам трьох загиблих членів екіпажу літака. На зустрічі з Н. Карпачовою він заявив, що «Азов-Авіа» свідомо поставив екіпаж у тяжкі умови праці. Зокрема, на момент катастрофи він сам і бортінженер були 24 години на ногах, без відпочинку. Крім того, другий пілот екіпажу не був професіоналом і не проконтролював дії бортінженера, який виконав неправильне розпорядження диспетчера про відключення двигунів літака, що і призвело до катастрофи.

Сьогодні у Збаразькому замку на Тернопільщині розпочинається міжнародний готичний фестиваль

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Діти війни будуть соціально захищені

Ранкове засідання 10 вересня

Перші тридцять хвилин народні обранці скористалися регламентною нормою для виголошення депутатських заяв, повідомлень і внесення пропозицій. Головуючий на засіданні Володимир Литвин виголосив 50 запитів, більшість з яких належать народним депутатам з «Нашої України» та КПУ. У документах йшлося не лише про порушення прав пересічних громадян, а й недотримання владними органами норм, що регламентують статус народного депутата.

Глава парламенту оголосив про вимогу п'яти фракцій — СПУ, БЮТ, «НУ», Народної аграрної партії та Народно-демократичної партії промисловців і підприємців про 30-хвилинну перерву. Саме тут і пролунала сенсаційна заява одного з чільників фракції Народної аграрної партії Михайла Гладія. Він заявив про політичний та адміністративний тиск владних чиновників на партійців-аграрників. У хід, за його словами, пущено все — «викручування рук», обіцянки високих посад керівникам регіональних структур. Чергові самозвані захисники українського села, сказав він, накинулися на партійців-аграрників. У фракції, наголосив М. Гладій, були підстави розраховувати на підтримку парламентської більшості, до якої вона входить, однак цього не сталося, а тому народні аграрники вважають себе вільними від домовленостей перед більшістю, і фракція призупиняє членство в постійній парламентській більшості. Згодом про вихід із більшості у Верховній Раді оголосив ці імені низки членів парламентської групи «Центр» народний депутат Олександр Бондарчук. Про причини такого рішення він не сказав.

У виступах парламентарії від імені фракцій вимагали припинити свавілля у школах Олександрії, вплинути на події довкола однієї із нафтових компаній тощо. Певною несподіванкою пролунав виступ комуніста Юрія Соломатіна на захист... українського націоналіста з Франківщини. Йшлося про претензії до кандидата у президенти Віктора Ющенка. У репліці «нашоукраїнець» Петро Олійник закликав не піддаватися на провокації і надалі консолідувати ліві та праві сили у боротьбі з нинішнім режимом. Він нагадав, що напередодні група депутатів з «Нашої України» вчинила те, чим свого часу героїчно займалися батьки і діди нинішніх комуністів — не допустила, як було сказано, «фашистського шабашу». Про це з парламентської трибуни розповів народний депутат Юрій Оробець: мовляв, напередодні ввечері депутати завадили проведенню біля Аскольдової могили у Києві «шабашу» профашистськи налаштованих молодиків, які за потурання владних органів, зокрема міліції, з антиросійськими і ксенофобськими гаслами намагалися провести провокаційну акцію проти кандидата у президенти від національних сил. До речі, Голова Верховної Ради В. Литвин на засіданні оголосив про надходження офіційних документів про виключення з фракції «НУ» Олега Тягнибока, якого правоохоронні органи за один лише виступ запідозрили у розпалюванні міжнаціональної ворожнечі.

Судячи із переліку питань, внесених до нинішнього порядку денного, це пленарне засідання можна назвати днем захисту інтересів українців, чия доля обпалена війною. Соціаліст Олександр Баранівський представив проект закону про соціальний захист дітей війни, що передбачає запровадження пільг і соціальної допомоги нашим громадянам відповідного віку. Одразу вісім законопроектів стосуються змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Головуючий на засіданні привітав з днем народження народного депутата Василя Хмельницького.

Хвилиною мовчання парламент вшанував пам'ять трагічно загиблого сина народного депутата Станіслава Ніколаєнка.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Суднобудівні заводи приватизувати не дозволили

Вечірнє засідання 9 вересня

Після відкриття вечірнього засідання депутат Дмитро Святаш повідомив про зупинення членства у більшості відразу п'ятнадцяти депутатів із групи «Демократичні ініціативи — Народовладдя». Окрім самого пана Святаша, не захотіли залишатися «більшовиками» народні депутати Олександр Бандурка, Олексій та Олександр Ярославські, Олександр Фельдман, Ернест Галієв, Людмила Давидова, Микола Колісник, Ігор Плохой, Борис Райков, Ігор Резнік, Василь Салигін, Олег Салмін, Дмитро Сендлер і колишній координатор більшості Олександр Карпов. Дмитро Святаш пояснив колективне рішення депутатів відійти від більшості тим, що задекларованої в угоді про створення парламентсько-урядової коаліції співпраці між Верховною Радою і Кабміном насправді немає, зокрема, щодо питань приватизації. «У Фонді держмайна є наша квота, однак фонд часом робить речі, які нам невідомі й не узгоджені з позицією депутатської групи», — сказав Д. Святаш. Тож, хоча співголовою групи «Деміініціативи—Народовладдя» досі формально залишається нинішній координатор більшості Степан Гавриш, у парламенті, безперечно, розпочалося кардинальне перегрупування політичних сил.

Решта вечірнього засідання також відбувалася під знаком приватизаційних пристрастей. У цілому схвалено закон про особливості відчуження акцій підприємств, які перебувають у державній власності. Потім депутати розглянули сім проектів законів, якими передбачалося дозволити або заборонити приватизацію деяких об'єктів, які досі перебувають у державній власності. Парламент дозволив приватизацію Ягільницького кінного заводу на Тернопільщині, Матусівського державного племінного заводу на Черкащині та Берковецького радгоспу, натомість заборонив приватизувати Державне підприємство «Свердловантрацит» на Луганщині. Не знайшли підтримки у сесійної зали законопроекти, які передбачали дозволити приватизацію ВАТ «Більшовик», Керченського і Азовського судноремонтних заводів, корпоратизацію ВАТ «Турбоатом».

У першому читанні схвалено два законопроекти, які вносять зміни до системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування. Ці документи, зокрема, передбачають призначати інвалідам за наявності страхового стажу (25 років у чоловіків і 20 — у жінок) за їх вибором пенсію за інвалідністю у розмірі пенсії за віком.

Юліана ШЕВЧУК.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Поздоровлення

Шановні спортсмени, учасники фізкультурного руху, фахівці галузі, шанувальники та вболівальники фізичної культури і спорту!

Від імені Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму гаряче і сердечно вітаю вас з Днем фізичної культури і спорту.

Це традиційне свято — фізичної культури і спорту — відзначається в Україні вшануванням улюблених героїв Олімпійських та Параолімпійських ігор, всіх спортсменів-професіоналів, всіх любителів спорту, учасників та працівників фізкультурно-спортивного руху, проведенням масових спортивних заходів.

Високі спортивні результати — це наслідок наполегливої, копіткої праці спортсменів, тренерів, всіх працівників і любителів спорту, професіоналізму і сили волі наших спортсменів, підтримки чисельної армії вболівальників. Яскраві перемоги наших атлетів на XXVIII Олімпійських іграх в Афінах додали авторитету України в світовому співтоваристві.

Щиро зичу вам міцного здоров'я, невичерпної енергії, натхнення, оптимізму та нових яскравих спортивних перемог для уславлення нашої Вітчизни!

З повагою,

Катерина САМОЙЛИК, голова Комітету ВР України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму.

Сабо затвердили головним

Як повідомила прес-служба ФК «Динамо» (Київ), керівництво клубу відповідним наказом затвердило головним тренером команди Йожефа Сабо, який перед тим був виконувачем обов'язків.

— Йожеф Сабо ще місяць тому заслуговував на це призначення, — прокоментував подію президент клубу Ігор Суркіс. — Але зважили на прохання Йожефа Йожефовича не поспішати. Він сам собі призначив випробувальний термін. І от за цей час здобуто хороші результати. Особливо значуща перемога в Трабзоні.

— В окремих ЗМІ з'явилися чутки про нібито ваші переговори з німецьким тренером Оттмаром Хітцфельдом щодо його можливої роботи в «Динамо»...

— Влучно сказано — саме чутки. Ані з Хітцфельдом, ані з якимсь іншим закордонним тренером «Динамо» переговори не вело. Заявляю офіційно як президент клубу.

Квартири — олімпійцям

Київська міська державна адміністрація виділила переможцям Олімпійських ігор в Афінах дев'ять квартир у столиці. На прийомі мер Києва Олександр Омельченко вручив спортсменам документи на право власності на помешкання.

Квартири виділено олімпійському чемпіону з вільної боротьби Ельбрусу Тедеєву, срібним призерам Ганні Калініній, Родіону Луці, Георгію Леончуку (усі — вітрильництво), а також бронзовим призерам Владиславу Третяку (фехтування), Інні Осипенко (веслування, байдарка), Ганні Безсоновій (художня гімнастика), Олені Яценко та Марині Верглеюк (гандбол). Як пояснили у міськадміністрації, квартири надано спортсменам, котрі не мають житла в Києві.

Адміністрація української столиці удостоїла звання почесного громадянина Києва Яну Клочкову, яка завоювала в Афінах дві золоті нагороди. Квартиру в столиці Яна отримала раніше.

В. Б.

Висловлюємо щире співчуття народному депутату України, голові Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Ніколаєнку Станіславу Миколайовичу у зв'язку з тяжкою втратою — трагічною загибеллю сина **Станіслава.**

В. Литвин, Голова Верховної Ради України.
А. Мартинюк, Перший заступник Голови Верховної Ради України.
О. Зінченко, заступник Голови Верховної Ради України.
В. Зайчук, керівник апарату Верховної Ради України.

Щиро поділяємо з нашим колегою — народним депутатом України Станіславом Миколайовичем Ніколаєнком біль непоправної втрати, трагічної загибелі сина **Станіслава.** Найщиріші співчуття родині і близьким небіжчика.

Члени депутатської групи «Демократичні ініціативи—Народовладдя».

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття народному депутатові України, голові Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України Ніколаєнку Станіславу Миколайовичу з приводу тяжкої втрати — трагічної загибелі його сина

Станіслава.

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти та його секретаріат висловлюють глибоке співчуття голові Комітету Станіславу Миколайовичу Ніколаєнку з приводу тяжкої втрати — трагічної загибелі його сина

Станіслава.

Разом з Вами переживаємо невимовне горе і поділяємо біль втрати.

Заява фракції Народної аграрної партії України

У заяві, виголошеній на сесії Верховної Ради 18 червня, ми вже вказували на неприйнятні для демократичного суспільства методи, якими по щодо нашої партії послуговувалися певні політичні сили та окремі посадовці від влади. Це, зокрема, проявлялося в політичному та адміністративному тиску, порушенні владними структурами своїх зобов'язань, цькуванні людей, які пов'язали з нашою партією свою долю і свої сподівання.

У зв'язку з цим у нас були всі підстави розраховувати на відповідну реакцію партнерів із парламентської більшості та урядової коаліції. Ми вважали, що Народну аграрну партію, на яку так завзято, безоглядно і безпардонно накинулися чергові самозвані «захисники» українського села, почують і зрозуміють хоча б ті політичні структури, які, якщо не є нашими однодумцями, то хоча б партнерами за спільно підписаними угодами зі співпраці та координації зусиль в парламенті та уряді. Адже партійці-аграрники від самого початку постійно і в повному обсязі виконують свої коаліційні зобов'язання, нерідко поступаючись при цьому навіть власними інтересами. Однак реакція відсутня і до сьогодні.

Навпаки, нині ця кампанія набула не лише ширших масштабів, а й відверто грубих, цинічних форм. У хід іде все: «викручування рук», аж до звільнення з посад, чи навпаки, обіцянки всіляких благ лідерам наших регіональних організацій і низових осередків, господарським керівникам, рядовим партійцям, яких у такий спосіб «агітують» за масовий перехід до інших політичних структур.

У цій ситуації нами керує не лише турбота про дієздатність та подальшу долю своєї партії. Вона є міцною і самодостатньою. Нас хвилює і тривожить цілком очевидний факт, що зловмисні інтриги проти Народної аграрної партії України, утиски громадян, які підтримують її програму та політичні погляди — це демонстративне заперечення права людей на свободу політичного і партійного вибору, впевненість організаторів і виконавців подібних игрищ у цілковитій безкарності, яка базується на непохитній вірі в силу грошей та адміністративного ресурсу.

Ми переконані, що перемога таких підходів була б згубною для України сьогодні і в майбутньому, для її доброго імені та міжнародного авторитету. Тому, незважаючи на різні силові потуги проти нашої партії, ми будемо протидіяти тому, щоб у державі та суспільстві вершили свою справу нетерпимість, нехтування цивілізованими нормами і правилами як рецидиви давно й остаточно засуджених тоталітарних підходів.

Такою є наша принципова позиція, і ми відстоюватимемо її постійно, послідовно та наполегливо.

Тому у зв'язку з відсутністю узгоджених і конструктивних дій усередині парламентської більшості, що істотно обмежує можливості фракції впливати на прийняття і впровадження політичних рішень в межах парламентсько-урядової коаліції, фракція Народної аграрної партії України прийняла рішення — вважати себе вільною від коаліційних зобов'язань та призупинити своє членство у більшості.

Київ, 10 вересня 2004 року.

Представник Єврокомісії в Києві — Бог

Єврокомісія призначила Яна Бога новим главою представництва в Україні. Він народився у Великобританії 1946 року, закінчив Оксфордський університет. З 1967 до 1974 року перебував на дипломатичній службі Великобританії, у 1978-му перейшов на роботу до ЄК. Раніше главою представництва Єврокомісії в Україні був Норбер Жустен.

Їх примирила історія

У Севастополі 9 вересня почалися меморіальні заходи на честь 150-річчя з дня початку першої героїчної оборони міста в ході Східної (Кримської) війни.

Увесь ранок не змовкали дзвони Свято-Микільського храму. На центральному некрополі Севастополя — Братському цвинтарі під дощем відбулися панахида й урочиста церемонія перепоховання останків 1400 воїнів Російської імперії, які полягли смертю хоробрих у Чорноріченському у Інкерманському боях.

А потім у Балаклавській долині на висоті Араб-Табія в урочистій обстановці було відкрито пам`ятник гусарам (гордам) Київського полку. Побудований до 50-річчя першої оборони Севастополя, зруйнований бомбуваннями в роки Другої світової війни, його через сто років відновлено за старим проектом на кошти, виділені Київською держадміністрацією.

Учора пам'ять полеглих вшанували урядові делегації Туреччини, Італії, Франції, Великобританії, Росії, кожна — в меморіалі своїх воїнів, які загинули далеко від батьківщини.

У другій половині вчорашнього дня делегації всіх країн—учасниць Кримської війни, що безславно закінчилася (1853—1856 рр.), зібралися біля «Каменя примирення», встановленого в 1994 році. А в пам'ять про загиблих воїнів, які віддали життя за свою батьківщину, біля висоти Араб-Табія закладено сквер «Пам'яті полеглих» — як повчання нащадкам.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: з військовими почестями було урочисто відкрито пам'ятник гусарам Київського полку.

Фото автора.

Вибори-2004

Вугільний комплекс країни не використовує своїх потужностей для забезпечення потреб металургійної, хімічної, машинобудівної промисловості. Вітчизняного вугілля не вистачає, заявив на зустрічі з виборцями Луганська кандидат на пост президента Петро Симоненко. У своїй програмі розвитку держави Петро Симоненко обіцяє вжити першочергових заходів для відродження вугледобувних підприємств.

* * *

Гарантом забезпечення прав громадян України на житло має стати держава, вважає кандидат на пост президента Наталія Вітренко. Так само, як і мінімальної зарплати не нижче прожиткового мінімуму та доступу до освіти і медицини. Цими думками Наталія Вітренко поділилася на зустрічі з виборцями Запоріжжя. Вона також вважає, що витрати на комунальні послуги не мають перевищувати 15 відсотків сукупного доходу сім'ї.

* * *

«Ми повинні торгувати хлібом, а не землею», —переконаний кандидат на пост президента Олександр Мороз, заявивши про це на зустрічі з виборцями Полтавщини.

* * *

Кандидат на пост президента Василь Волга на зустрічах з виборцями Херсонщини розповів про шляхи розбудови української держави, викладені у його програмі.

Уточнення

У «Голосі України» 28 серпня ц. р. опубліковано умови конкурсу карикатур «Підприємництво в Україні». Переможці будуть визначені у чотирьох номінаціях, названих в умовах.

Cyan Magenta Yellow Black

Голос України

11 вересня 2004 року. № 169 (3419)

ФОТОФАКТ

У Союзі архітекторів України відбулося громадське обговорення в рамках відкритого конкурсу на концепцію реконструкції Європейської площі з будівництвом готельно-офісного комплексу «Столичний». У ньому взяли участь архітектори, мистецтвознавці, члени Київської міської організації Українського товариства охорони пам'яток історії і культури, представники інших організацій.

На знімку: виступає професор Міжнародної академії архітектури, член містобудівної ради Києва, заслужений архітектор України Євген Ліщанський.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

У Харкові відроджується моторобудівна галузь

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Знаменитий харківський завод «Серп і молот» останнім часом привертав увагу преси лише повною зупинкою виробництва та багатоденними акціями протесту його працівників, котрі вимагали погашення багаторічної заборгованості у зарплаті. Однак, як повідомив днями голова профкому підприємства, борг перед заводчанами — а за сім років він становив більш як 10 мільйонів гривень — погашено.

Інвестор, який прийшов на завод (а це кілька харківських компаній), має намір зробити серйозні вкладення у відродження виробництва на «Серпі і Молоті». У середині серпня було затверджено новий план санації, відповідно до якого у виробництво буде інвестовано більш як 80 мільйонів гривень.

Та й згідно з нещодавно прийнятою постановою Кабміну про підтримку виробництва в Україні складної сільгосптехніки, на двигунобудування в 2005—2006-х роках виділяють 52 мільйони гривень.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Винні багатьом і чимало

Виконавча служба наклала арешт на всі рахунки орендного підприємства «Житомиртеплокомуненерго». Воно справді винне всім, до того ж багато. Частина житомирян це вже відчула: кілька котелень відключено від газопостачання, тому зникла гаряча вода. Тільки за транспортування газу тепловики винні 1,2 мільйона гривень, і відповідна структура, закрутивши кран, вимагає гроші негайно, нагадуючи, що працівникам «Київтрансгазу» треба виплатити заборговану зарплату.

Тим часом зростають борги із зарплати і в «Житомиртеплокомуненерго», керівник якого ламає голову ще й над тим, як розрахуватися за труби. Взяли їх під чесне слово на київському заводі, бо передбачалося виділити на ремонт мереж мільйон гривень. Але надії не справдилися. Тепер єдина втіха, що хоч працівники обленерго терпляче чекають і поки що не вимкнули рубильник...

Олексій КАВУН.

Житомир.

«SOS» кримських СЕС

Вони попередили: курортна інфраструктура не в змозі впоратися з нинішнім напливом відпочивальників. Прийнявши їх уже майже п'ять мільйонів, Крим у пік «оксамитового» сезону опинився за рекреаційною межею. Питання забрудненості узбережжя й надто теплого моря, постійні проблеми з достатньою кількістю туалетів на перевантажених пляжах, вивезенням сміття й забезпеченістю водою постали особливо гостро на початку вересня у вкрай перенаселених гостями Судаку, Новому Світі, Гурзуфі, Коктебелі, Ялті, Алушті, Партеніті.

Саме звідси до лікарень потрапляє найбільше пацієнтів з гострими шлунково-кишковими розладами й захворюваннями. Таких «головоломок оздоровлення» лікарям щодня доводиться розгадувати не менш як два десятки. Інфекціоністи твердять: розігріта за літо морська вода з температурою +26°С не рекомендується для купання, бо втрачає свої обеззаражуючі властивості, перенасичена стафілококами, кишковими паличками, збудниками інфекційних ентероколітів, сальмонельозу, багатьма іншими небезпечними хвороботворними бактеріями.

Ще одна біда: щодня в токсикологічних відділеннях збільшується кількість людей з тяжкими отруєннями грибами (навіть їстівними), яких на півострові після дощів нині особливо багато. Медики готуються до повторення грибного сезону 1997 року, коли з отруєннями грибами до токсикологічних відділень потрапило 365 пацієнтів і найвищий був відсоток смертності: загинуло 16 осіб, серед яких і діти. СЕС закликає безплатно консультуватися й перевіряти якість грибів у спеціальних санітарних лабораторіях, які створено на кожному ринку.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

САМОВРЯДУВАННЯ

Безпритульних дітей нагодують

Програму запобігання дитячій безпритульності на нинішній і наступний роки затвердили депутати Кіровоградської міськради.

Програмою передбачено: створення бази даних неповнолітніх, які схильні до бродяжництва й жебракування, проведення спільно із правоохоронцями рейдів «Діти вулиці», «Підвал», «Жебрак». Водночас міські депутати мають намір ініціювати створення в обласному центрі пунктів безплатного харчування для безпритульних дітей та дітей з неблагополучних родин.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

КРИМІНАЛ

На лаві підсудних — винуватець ДТП

Наприкінці минулого тижня в Ізмаїлі розпочався судовий процес над 48-річним Іваном Каражовим, проти якого порушено кримінальну справу за фактом аварії на залізничному переїзді Ташбунар 16 травня цього року. «ГУ» повідомляв тоді про цю трагедію. Нагадаємо: приватний пасажирський автобус, що виконував рейс за маршрутом Василівка — Ізмаїл, на переїзді, обладнаному звуковою та світловою сигналізацією, зіткнувся з вантажним потягом, у результаті чого 18 осіб загинуло і 26 було травмовано. Сам водій отримав легкі ушкодження. І. Каражову пред'явлено звинувачення за двома статтями Кримінального кодексу, а саме: «Порушення правил безпеки дорожнього руху особою, що управляла транспортним засобом, якщо її дії призвели до загибелі кількох осіб» та «Підробка документів і використання підроблених документів». За сукупністю цих статей підсудному, в разі доведення під час судових засідань його провини, загрожує позбавлення волі на термін від 8 до 12 років.

Георгій ВОРОТНЮК.

Ізмаїл.

ФОТОФАКТ

У мальовничому куточку біля закарпатського озера Синевир утретє відбувся фольклорний фестиваль «На Синевир трембіти кличуть». Сюди з'їхалися гудаки (музики), аматорські і професійні фольклорні колективи з усіх районів області. Цілий день над територією національного природного парку лунали звуки цимбал, скрипок, барабанів, дримб і трембіт.

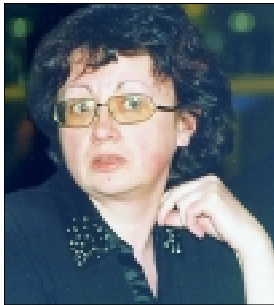
***На знімку:** словацький танець у виконанні артистів Закарпатського народного хору.*

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Форум видавців: пріоритети незмінні

16—19 вересня у Львові відбудеться XI Форум видавців. Він отримав статус Національного, хоча став загальнонаціональним культурним явищем ще до того. Він — рідкісне явище, що не просто існує всупереч обставинам, а й впливає на обставини. Нині на форумі буде понад 300 видавництв, заплановано 158 різних акцій. Обіцяв приїхати всесвітньо відомий Пауло Коельо.

*Пропонуємо бесіду з президентом форуму **Олександрою КОВАЛЬ**.*

— Пані Олександро, ви щойно повернулися з Московського міжнародного книжкового ярмарку. Ця поїздка була якось пов'язана з форумом?

— Ні, я їздила туди на запрошення наших московських друзів і партнерів, які проводили там фестиваль української книжки. Підкреслюю, це москвичі, а не кияни — газета «Книжное обозрение» й книготорговельна структура «Бізон». Фестиваль їм удався. Стенд був надзвичайно добре оформлений, і там були дуже хороші українські книжки. Фестиваль звався «Наша Україна».

— Без жодних натяків?

— Без жодних. Москвичі так назвали.

— Яким був інтерес до стенду?

— Мінімальним. Але це звичайна річ. Може, якби ми привезли слона, було б інакше, але книжки є книжки, та ще книжки незрозумілою для них мовою, що дражнить московську публіку: «Зачем вам какой-то другой язык? Ведь язык у нас общий!» Але добре вже те, що нашими книжками там почали цікавитися, до того ж — книготорговці. Якщо вони відчувають, що це перспективно, то треба набратися терпіння, бо нічого одразу не буває, потрібна довга послідовна робота. Вона почалася.

— Росіяни теж приїдуть на форум до Львова? Торік їх там було мало, але всі цитували сказані ними кілька фраз про те, що сучасна українська література цікавіша російської.

— Тепер вони розширять участь, і не лише на рівні фраз. На форумі буде фестиваль російської книжки, запрошено кількох письменників, причому не тих, попсових, які їздять до Києва, йдеться про інтелектуальнішу літературу. У росіян буде свій стенд за участю восьми чи десяти видавництв.

(Закінчення на 7-й стор.).

ТАЄМНИЦІ, ЗАГАДКИ, ВЕРСІЇ

Навіщо від нас приховують правду?

Якщо ти параноїк — це не означає, що ВОНИ за тобою не стежать.

Американська народна мудрість.

Певна річ, широка громадськість з найдавніших часів ніколи не була цілком посвячена в суть подій, що відбуваються. Інакше кажучи, будь-які дії окремих правителів, правлячих груп і цілих держав завжди мали інші, відмінні від проголошених, причини й мету. Навіть знамените «Йду на Ви» великого київського князя Святослава за удаваної прямолінійності мало на меті деморалізувати супротивника ще до початку бойових дій (про цілі цих походів можна довго сперечатися, зазначимо тільки одне: поняття моралі й чесності в ті часи досить сильно відрізнялися від загальноприйнятих сьогодні). Цілком очевидна хронічна нестача інформації доповнювалася здогадами, вигадками і відвертими вимислами, породжуючи чутки, міфи, легенди. Замикалося коло тим, що зацікавлені сторони найчастіше спрямовували цей процес у потрібне їм русло. Так народжувався один із найстійкіших міфів людства, який умовно можна назвати «теорією змови».

Суть його в існуванні якоїсь таємної групи (організації суспільства, ордена, секти...), що керує певним процесом, а заодно і долями людей, котрі ні про що не підозрюють, у своїх або низьких і жахливих, або високих і шляхетних цілях. Це, так би мовити, схема. В неї укладаються і московські чутки кінця XVII століття про підміну на Кукує Петра I (змова проклятих іноземців), і легенди про тамплієрів, масонів, розенкрейцерів, нацистів, олігархів, глобалістів, котрі прагнуть до світового панування, і... список можна продовжувати без кінця. Нова епоха деякі старі легенди зберегла, деякі обновила в дусі часу і додала нові.

Фантастичним маренням може здатися якийсь Священний союз, створений спеціально для того, щоб знищити знання, які століттями зберігалися потай від людства (відповідно мається на увазі наявність організації, що ці знання зберігає). Тема «проклятих книг», постійно знищуваних протягом усієї історії людства, надихала багатьох романістів. Однак справа тут, вважають деякі дослідники непізнаного, не в оригінальності літературного сюжету. Книги, на їхню думку, дійсно знищують з метою утруднити людству пізнання у певних галузях. Сліди цієї змови однаково виразно присутні і в історії Китаю та Індії, і в історії країн Заходу.

Хто ж вони такі, вороги «проклятих книг»? Французький дослідник Жак Берж'є називає цю організацію «Люди в чорному». Він твердить, що нерідко стикався з її представниками на численних наукових форумах. Відповідно до його версії це товариство таке само давнє, як наша цивілізація. Воно намагається перешкодити поширенню знань, через які могли загинути попередні земні цивілізації, у тому числі таємниць магії та алхімії.

Утім, багато сучасних досліджень дійсно здатні поставити під сумнів існування людства. На наукових конгресах висловлюються пропозиції ввести цензуру на занадто небезпечні відкриття, тримати їх у таємниці. Зрозуміло, їхні автори зараховуються паном Берж'є до табору «Людей у чорному».

Це, однак, не найбільш екзотична сторона діяльності горезвісних змовників, що мають пристрасть до екстравагантного одягу. За іншими версіями «люди в чорному» стоять, як це називається в уфології, за «змовою», «таємною змовою», «новим світовим порядком», «радою Більшість-12» тощо. Під цими термінами мається на увазі замовчування урядовими і військовими органами інформації про контакти представників Землі з інопланетними цивілізаціями, обмін технологіями та спільними дослідженнями (до яких входять дослідження над людьми).

Непряме існування таких контактів, на думку ряду авторів, підтверджується не тільки деякими уривками документів (більшу частину змовники, природно, від народу приховують). Крім того, є думка, що деякі базові відкриття сучасних технологій було зроблено раптово, без попередніх досліджень і вивчень (транзистор, компакт-диск, оптичне волокно, новий вінчестер розміром з монетку на 90 Гб тощо). Далі — більше. З'ясовується, вищі чини урядів, військових відомств, аерокосмічних агентств добре поінформовані про тіньовий бік контактів. Тоді напрошується запитання: з якою метою витрачаються величезні кошти на проекти, що не мають змісту, такі, як пошук неземного розуму SETI, дослідження близького і далекого космосу, створення міжпланетних станцій, колонізація Місяця, Марса й інших планет Сонячної системи? Елементарно: просто йдеться про фінансування тіньових проектів під «маркою» названих вище програм. Цим, до речі, і пояснюються часті поломки техніки та всілякі невдачі, що дають можливість списувати витрати...

А кошти потрібні чималі, зокрема, на підготовку громадської думки. Автори багатьох публікацій стверджують, що якщо простежити за періодичністю появи повідомлень про НЛО й аномальні явища у засобах масової інформації, можна помітити систему. Якість інформації з кожним роком наростає так само, як і її обсяг. Нині повідомлення про спостереження дивних літальних апаратів сприймаються як побутова новина. Крім новин, збільшилася кількість художніх і документальних фільмів, частина яких відбиває дійсне положення речей. А творець комедії «Люди в чорному» Стівен Спілберг — явний агент змовників (незрозуміла тільки його мета — чи то привчити нас до думки про контакти, чи то спростувати наявність реальної організації, що, втім, не важливо). Загалом, на планеті не все спокійно. Явні проблеми є дрібницею в порівнянні з тим, що на нас може очікувати. Хоча, з іншого боку (див. епіграф)...

Артем ДМИТРЕНКО.

P. S. ***Публікація не фінансується жодною з таємних організацій.***

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Криза парламентсько-урядової коаліції

Похмурі прогнози про блокування роботи єдиного законодавчого органу не збулися. Верховна Рада після канікул продовжила роботу в сесійному режимі. Народні обранці прийняли низку законів і постанов.

Зрозуміло, президентська передвиборна гонка позначилася на результатах — деякі закони набирали по 400 голосів. Понад те, навіть урядовці погодилися з позицією народних депутатів. Зокрема, був прийнятий закон, яким нарешті борг у зарплаті перед освітянами визнано державним боргом і розроблено механізм його погашення. Водночас не залишилися поза увагою парламенту і процеси під час президентської гонки — створено комісію, яка стежитиме за дотриманням законодавства щодо виборів глави держави. Її очолив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Проте, схоже, без загострення ситуації не обійдеться. У четвер про зупинення свого перебування у парламентській більшості заявило 15 представників депутатської групи «Демократичні ініціативи — Народовладдя». А в останній день пленарного тижня схожий крок зробили не тільки депутати фракції Народної аграрної партії, а й групи «Центр». Тож можна говорити про глибоку кризу в парламентсько-урядовій коаліції.

Чим вона обернеться для коаліційного уряду? Чи зможе Кабінет Міністрів підготувати і затвердити проект державного бюджету на 2005 рік? Адже лунають голоси, що кошторис державних доходів і видатків на наступний рік повинен розробити і подати у парламент на затвердження новий склад уряду після президентських виборів. Хоча, схоже, урядовці шукають компромісу з народними обранцями. На засіданні Кабінету Міністрів було затверджено проект держбюджету, в якому вперше закладено доходи у сумі 108 мільярдів гривень.

Наступний тиждень народні депутати працюватимуть у комітетах, і на сенсації очікувати, на нашу думку, не доводиться.

Володимир КОРОЛЮК.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Звернення Верховної Ради України до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, закладів, установ і організацій, їх керівників, інших посадових і службових осіб

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Схвалити Звернення Верховної Ради України до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, закладів, установ і організацій, їх керівників, інших посадових і службових осіб (додається).

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 вересня 2004 року.
№ 1983-IV.

Схвалено Постановою Верховної Ради України від 7 вересня 2004 року № 1983-IV

Звернення Верховної Ради України

до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, закладів, установ і організацій, їх керівників, інших посадових і службових осіб

31 жовтня 2004 року відбудуться чергові вибори Президента України. Наші громадяни матимуть можливість висловити свою волю стосовно особи глави держави, а водночас підтвердити та зміцнити започатковані демократичні традиції, доводячи на практиці, що єдиним джерелом влади в Україні, як це визначено її Конституцією, є народ.

Безумовне і гарантоване забезпечення прозорості виборчого процесу, належного рівня його організації, законності та правопорядку під час виборчої кампанії, неприпустимість упередженого ставлення до кандидатів на пост Президента України партій (блоків), тиску на виборців та виборчі комісії — це чіткі і непорушні вимоги закону. Сьогодні, у відповідальний для українського суспільства час, вони набувають особливо принципового характеру, ставлячи визначальні на даний період орієнтири у діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, колективів підприємств, закладів, установ і організацій, їхніх керівників та інших посадових і службових осіб. Верховна Рада України звертається до вас з вимогою і закликом сприяти всіма засобами свідомому формуванню громадянами своєї волі та безперешкодному виявленню ними громадянської позиції в ході голосування, добиватися максимальної об'єктивності та зваженості, не використовувати владні повноваження та можливості на користь будь-якого з кандидатів на пост Президента України, створювати їм рівні умови для участі у виборчій кампанії, виключаючи будь-яку упередженість та безпідставне втручання у виборчий процес.

Взявши під свій контроль дотримання виборчого законодавства, Верховна Рада України висловлює впевненість у тому, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, заклади, установи і організації, їхні керівники, інші посадові та службові особи зроблять усе для того, щоб чергові президентські вибори стали подією, яка консолідує наше суспільство, зміцнить міжнародний авторитет України як демократичної правової держави.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Звернення Верховної Ради України до журналістів, керівників засобів масової інформації, громадських об'єднань та організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Схвалити Звернення Верховної Ради України до журналістів, керівників засобів масової інформації, громадських об'єднань та організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування (додається).

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 вересня 2004 року.
№ 1984-IV.

Схвалено Постановою Верховної Ради України від 7 вересня 2004 року № 1984-IV

Звернення Верховної Ради України

до журналістів, керівників засобів масової інформації, громадських об'єднань та організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування

У ході передвиборної кампанії головним завданням влади і суспільства повинні стати забезпечення свідомого волевиявлення громадян України, дотримання демократичних принципів та визначених законодавством процедур на всіх етапах виборчого процесу. Особливо важливою при цьому є роль засобів масової інформації. Саме від них вирішальним чином залежить можливість отримання громадянами об'єктивної, достовірної та повної інформації, на якій має базуватися їхній свідомий вибір.

Зважаючи на це, Верховна Рада України закликає вас зробити все необхідне для забезпечення максимально повного, об'єктивного та неупередженого висвітлення передвиборної кампанії, запобігти фактам перекручення інформації та застосування маніпуляційних технологій, сприяти створенню всім кандидатам на пост Президента України рівних умов для передвиборної агітації відповідно до вимог законодавства.

Насамперед звертаємося до журналістів. Саме від вас великою мірою залежать формування громадської думки, перебіг, чесність та прозорість президентських виборів. Будьте гідні цієї високої місії, не йдіть на компроміси із своїм сумлінням, професійним та громадянським обов'язком.

Добиватися повного і безумовного виконання цих вимог покликані Центральна виборча комісія, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Зокрема, мають вважатися неприпустимими будь-які адміністративні втручання в діяльність засобів масової інформації.

Звертаємося також до громадських організацій, професійних і творчих об'єднань журналістів, інших інституцій із закликом застосувати всі форми і важелі суспільного контролю в цій сфері.

Вважаючи забезпечення відкритості та демократичності проведення виборів Президента України одним з ключових завдань, Верховна Рада України відповідно до своїх конституційних повноважень здійснюватиме постійний парламентський контроль за виборчим процесом, зокрема в частині об'єктивності його висвітлення засобами масової інформації та дотримання рівності умов передвиборної агітації.

Фантом єдиного терористичного простору

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Уже три роки світ веде боротьбу з тероризмом. Події, що сталися три роки тому в Нью-Йорку, поклали початок цій війні. За цей час американська адміністрація зініціювала дві масштабні антитерористичні операції: в Афганістані та Іраку. Однак, схоже, від падіння режимів Саддама Хусейна і талібів світ безпечнішим не став. Про це свідчать і останні трагедії в Росії: підрив двох літаків та захоплення школи в Беслані. Чому ж існуючі методи боротьби з тероризмом виявилися неефективними? Чи актуальна терористична загроза для України і чи зможе наша держава гарантувати безпеку своїм громадянам, інтегруючися з країною, яка є об'єктом постійних терористичних атак? З цими запитаннями ми звернулися до експертів.

Володимир МАЛИНКОВИЧ, політолог:

— Гадаю, політика Буша після 11 вересня 2001 року була цілковито неефективною, неправильною і, на мій погляд, просто злочинною, адже розрахунок був узятий тільки на силове рішення. Тієї самої помилки припускається російський президент. Щоб ефективно боротися з цим злом, необхідно «відірвати» терористів від широких верств громадськості, не задоволених політикою Росії чи Сполучених Штатів. Інакше терористи матимуть масову підтримку, і протистояти їм буде набагато складніше.

Москва повинна розглядати боротьбу сепаратистів за незалежність Чечні окремо від дій тих фундаменталістів, насамперед ваххабітів, чиї вимоги виходять за рамки якихось політичних рішень і чиї методи є нелюдськими. З останніми потрібно боротися, і передовсім за допомогою добре підготовлених спецзагонів. А з людьми на кшталт Масхадова треба вести переговори — вони можуть дати позитивний результат, якесь компромісне рішення. Однак Путін усіх рівняє під один гребінець, незважаючи на те, що Масхадов не просто засудив дії терористів у Москві та Беслані, а й запропонував свої послуги, був готовий узяти участь у переговорах із терористами, щоб відвернути убивства дітей. Російський президент йшов тільки на силове рішення, навіть якщо він і не готувався до штурму беcланської школи. І тоді, і тепер він не був готовий приймати компромісні політичні рішення. Суто імперська політика...

Звісно, у цьому є небезпека й для Києва. І введення українських військ до Іраку (по суті, пряме виконання вимог Сполучених Штатів, і спроба створити наддержавні структури в рамках «четвірки» ЄЕП на чолі з Росією можуть призвести до того, що Україна стане об'єктом терору. Аби цьому запобігти, потрібно насамперед вести іншу зовнішню політику, політику позаблокову, орієнтовану на зближення з Європою, а не на союз з імперськими державами, до яких я відношу і Росію, і США. Нашим солдатам немає чого робити в Іраку, і нам не потрібні політичні союзи з країною, де встановлюється самодержавний, жорстко авторитарний режим, що розраховує лише на військову силу.

Одна річ — розвивати з Росією взаємовигідні двосторонні економічні зв'язки і геть інша — створювати ЄЕП із наддержавним регулюючим органом. Путін наполягає на тому, щоб цей орган діяв за принципом «прямого права», тобто щоб його рішення були важливіші за наші національні закони. Це неприпустимо, бо такий економічний зв'язок неминуче спричинить необхідність зв'язку політичного і, крім іншого, перешкодить нашій інтеграції до Європи.

Віктор НЕБОЖЕНКО, політолог:

— Не доведи, Боже, єдиний інтелектуальний і єдиний економічний простір збіжиться з єдиним терористичним простором! Тому кордони наші мають бути справжніми, а не такими, котрі важко перетнути звичайному, законослухняному громадянину Росії чи України і легко подолати терористу. Думаю, нині Києву потрібно виждати, а не шукати додаткових пригод.

В Україні немає жодних приводів, немає внутрішніх джерел для тероризму і навіть, на мою думку, немає виконавців. Якщо щось, не дай, Господь, станеться, то винятково через зовнішні причини.

Міжнародний тероризм чудово зрозумів, що він є дуже зручним геополітичним важелем для багатьох країн, він підживлюється зіткненням інтересів різних великих «гравців». Усі розмови про світову солідарність проти тероризму обриваються на тому, що існують серйозні суперечності між провідною групою країн, і це дає змогу світовому тероризму, активно їх використовуючи, розвиватися далі.

Шеф-редактор видання «Політична думка» Володимир ПОЛОХАЛО також припускає можливість проведення терактів в Україні, яку він напряму пов'язує з відносинами України з Росією. Росія досі не знайшла ефективної політики розв'язання складних міжнаціональних конфліктів, передусім чеченської проблеми. «Росія стає сьогодні конфліктогенним і вибухонебезпечним простором, і подвійна позиція офіційної України щодо цього створює певні ризики», — заявив політолог в інтерв'ю «Українській правді».

Віра НАНІВСЬКА, директор Міжнародного центру перспективних досліджень:

— Ми несподівано опинилися в геть іншому світі. Від радості та відчуття величезних звершень, свобод і прекрасного майбутнього, яке пов'язувалося із закінченням холодної війни, всі раптом відчули нову загрозу. Список терактів нині поповнився трагедією у Беслані. У зв'язку з цим постають нові підходи до визначень: що таке безпека, яка потрібна армія? Все, що ми знали досі, виявилося непотрібним. Не можна боротися танками проти тероризму. Тому старі рішення не спрацьовують. До того ж боротьба з тероризмом нині пов'язана з політичним успіхом влади. Приміром, політичний успіх Буша та Путіна залежить саме від ефективності боротьби зі світовим злом.

А стосовно нашої держави, то завжди вважалося, що негативною рисою українців є, як сказав нещодавно Гліб Павловський, гедоністичний спосіб сприйняття світу. Тобто українці не люблять провокувати війни і конфлікти. Однак тепер це напевно стане найціннішою нашою рисою.

Володимир ГОРБАЧ, експерт Інституту євроатлантичного співробітництва:

— Так збіглося, що і теракти у США 11 вересня три роки тому, і захоплення терористами школи в Росії припали саме на вересень — початок політичного сезону. Тож зрозуміло, що ці події мали чітко виражений політичний контекст. Це були політичні терористичні акти. Однак, якщо у США терористи вчинили замах на суспільну безпеку, не висуваючи територіальних вимог, то особливість терористичних акцій у РФ полягає в тому, що вони становлять загрозу саме державній безпеці. І реакція цих держав має різну мету: американці, оголошуючи війну з тероризмом, намагалися убезпечити своїх громадян, а росіяни передусім турбуються про територіальну цілісність своєї країни. Це водночас свідчить і про різну природу цих двох держав.

Україна не може стояти осторонь боротьби з цим злом. Хоча для міжнародного тероризму наша держава навряд чи стане мішенню, бо в його очах Україна не є носієм політичної суб'єктності. Для терористів джерело зла не лежить в Україні. Інша річ — якщо наша інтеграція в Росію супроводжуватиметься зміною політичної системи. Хоча для нинішніх терористичних сил, які діють у Росії, Україна так само не володіє політичною суб'єктністю. І, приміром, той факт, що ми є членами антитерористичного центру СНД, не говорить про те, що ми таким чином підставляємо себе під удари терористів.

В Україні теракти можливі лише внаслідок певних внутрішньополітичних причин. Поки що нічого подібного не було, і я сподіваюся, що нинішня виборча кампанія не підштовхне нас у такий напрямок розвитку, яким рухається Росія.

Підготували Ганна ЛУКАНСЬКА, Тетяна ПАСОВА.

Тут стояли башти–«близнюки»...

11 вересня 2001 року стало доленосним рубежем для Сполучених Штатів Америки. Того фатального ранку «Боїнги» на швидкості 500 кілометрів за годину завдали страшних таранних ударів по велетах-хмарочосах Всесвітнього торговельного центру.

Обидва літаки летіли із Бостона до Лос-Анджелеса, але, будучи захопленими терористами, змінили маршрут. На борту одного з них перебували 11 членів екіпажу і 81 пасажир, на борту другого — 9 членів екіпажу і 66 пасажирів.

Першою таранного удару зазнала Північна башта, а завалюватися першою почала Південна. Льотчики-терористи обрали найвразливіші місця в 110-поверхових хмарочосах: між 96-м і 103-м та між 87-м і 93-м поверхами. Обидві башти-«близнюки» могли б встояти, але їх зруйнувала пожежа. Десятки тонн пального спалахнули, перетворивши будинки у величезні доменні печі, температура в яких досягала 1000 градусів за Цельсієм.

Страшно навіть уявити стан людей, котрі перебували тоді у хмарочосах. У нью-йоркських газетах було опубліковано розшифровку телефонних дзвінків, зафіксованих у черговому журналі пожежної служби США. Ось кілька з них: «Я на 87-му поверсі. Зі мною ще четверо осіб. Навколо вогонь!»; «Кричать люди. Неможливо дихати. Дим проникає у двері...»; «Сто осіб закрито в кімнаті на 106-му поверсі. Просять пояснити, що треба робити, щоб вижити»; «103-й поверх. Неможливо вибратися. Палає підлога!»; «20 осіб вилізли на дах і махають руками. Будь ласка, надішліть допомогу!»; «105-й поверх. Не можу дихати»... Люди, збожеволівши від страху, стрибали вниз. Їх ніхто не ловив.

11 вересня на 106-му поверсі Північної башти мав проводити міжнародну конференцію 38-річний Олександр Брагинський, колишній одесит. Його ще хлопчиком привезла до Нью-Йорка мати в пошуках кращого життя. Юнак виправдовував її сподівання, швидко просувався службовими сходинками. Олександр працював фінансовим директором нью-йоркського відділення агентства «Рейтер». Під час підготовки до конференції він умисно обрав 106-й поверх — йому хотілося, щоб гості помилувалися картиною ранкового міста. Того дня Алекс додому не повернувся.

Мати не могла змиритися зі смертю сина — можливо, сподівалася, знайдуть в якомусь із госпіталів. Через рік серед уламків металевих конструкцій під час розчищення місця трагедії знайшли... ні, не сина, а його портмоне. Там були візитівки Олександра, дрібні гроші, кредитні картки.

Телекамери зафіксували й передали великим планом жах людей, котрі втікали якомога далі від палаючих будинків. Слідом за ними летіли уламки металевих конструкцій; чорна сажа, змішана з азбестовим пилом, величезною хмарою вкривала їх. Розпечене повітря, насичене отруйними газами палаючої синтетики, проникало у ніс, рот, очі.

Такий був останній день «близнюків». Такий був останній день для більш як трьох тисяч американців.

Наче опустів Нью-Йорк після того, як не стало цих двох красенів-будинків, влучно названих теплим словом «близнюки». Адже вони тримали весь вертикальний простір над південним Манхеттеном. Наче провалля у небі утворилося над тим місцем, де стояли сім будівель Всесвітнього торговельного центру. За одну мить змінився вигляд міста.

Нині вже прийнято проект забудови тієї площі, де стояли башти-«близнюки». В центрі композиції буде розташовано два басейни, вода в яких переливатиметься, наче сльози, з одного в другий. А по периметру басейнів викарбують імена всіх тих, хто загинув унаслідок теракту.

Поліна СЕРЬОДКІНА.
Фото автора.

Одні — пам'ятають, інші — забули

Історико-меморіальний музей Василя Стуса в Горлівці — явище унікальне. Хоча б тому, що заклад, відкритий два роки тому, працює на громадських засадах. Для розташування музею робітниче місто обрано не випадково: тут, у місцевій школі № 23, учителював молодий випускник Донецького педінституту. У шахтарському краї проходило і становлення молодого поета.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Силами ентузіастів, серед яких — Всеукраїнський Фонд ветеранів МВС, творчі спілки регіону, редакції газет, київське товариство «Меморіал імені В. Стуса», ВАТ «Еластомер» — проведено ремонт приміщення, розміщено зібрану по крихтах експозицію. Особисті речі поета і правозахисника передала до музею родина Василя Стуса. Організатори музею сподівалися, що заклад допоможе мешканцям міста, насамперед молодим, глибше познайомитися із біографією і творчістю видатного митця. Крім того, у музеї планувалося створити центр правової допомоги громадянам, проводити поетичні вечори, виставки, зустрічі із письменниками.

За два роки музей набув авторитету і популярності: той факт, що на повний хід триває підготовка до відкриття філіалу в Києві, говорить багато про що. Зважте, філіал музею із «глибинки» в Києві — явище небуденне.

Однак не всім планам судилося здійснитися. Несподівано виникла перешкода з боку чиновників. Які, до речі, жодною бюджетною копійкою заклад культури не профінансували.

У вересні минулого року «Голос України» вже розповідав про перипетії навколо музею. Для його розташування Донецька регіональна організація Фонду ветеранів МВС на п'ять років орендувала у міської ради нежиле приміщення в будинку по вулиці Ізотова, 8. У лютому 2002 року було підписано договір, а в наступному місяці — доповнення до договору, згідно із яким виконком виділив додаткову площу для архівного фонду музею. Таким чином, загальна площа, яка орендується, становить 80,1 квадратного метра. Фонд повністю оплатив оренду приміщень аж до 1 січня 2004 року, уклав договори на експлуатацію із комунальниками.

Незважаючи на це, музей досі не має можливості користуватися додатковим приміщенням: його займає інший підприємець. Він стверджує, що кімнату отримав із дозволу начальника управління комунальної власності міста Івана Фесенка в березні 2003 року. Даруйте, але ж за рік до того цю площу вже було орендовано музеєм Василя Стуса! Однак в управлінні комунальної власності не звертають уваги на таке порушення і не поспішають повернути Фонду ветеранів МВС орендоване приміщення.

Ще під час підготовки першої публікації із цього приводу я зателефонувала першому заступнику міського голови Горлівки Михайлові Попову і попросила розібратися в ситуації. Михайло Миколайович доручив вивчити питання своїм підлеглим. У міському відділі культури підняли документи і запевнили, що вирішать конфлікт щойно повернеться із відпустки міський голова Віктор Рогач. Газета пообіцяла тримати читачів у курсі подій. І ось наприкінці квітня вже цього року знову телефоную Михайлові Попову. Перший заступник голови заявив, що йому про цей конфлікт нічого не відомо. «Я розберуся», — пообіцяв Михайло Миколайович. На час підготовки матеріалу до друку «розборка» (якщо вона взагалі була) тривала. А тим часом управління житлово-комунального господарства міськвиконкому надіслало музею Василя Стуса новий договір на надання комунальних послуг. У договорі зазначено площу, на яку нараховується плата, в обсязі 80,1 квадратного метра. Тобто із урахуванням кімнати, якою музей так і не має можливості користуватися.

Ліна КУЩ.

Живий аркуш історії

ОСОБИСТОСТІ

Вісімдесят років виповнилося житомирянину Францу Бржезицькому — людині, доля якої — портрет епохи. З круглою датою його вітали в Польському домі після виконання гімнів Польщі й України, а келих за традиційні польські «сто лят нєх жиє нам» разом з представниками влади й друзями підняв і генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Войцех Галонзка, який спеціально приїхав до Житомира, щоб привітати ювіляра.

Франціішку було всього 14, коли його батька, простого робітника з житомирської околиці Мальованка, розстріляли як «ворога народу», звинувативши у зв'язках з міфічною ПОВ (Польською організацією військовою). Під час війни збирав для партизанів зброю, допоміг словацьким антифашистам зв'язатися з нашими підпільниками. Окупанти спершу кинули юнака до камери смертників (тому в одній з довідок він і значиться як розстріляний), затим відправили до концтабору Майданек. З більш як 1200 жителів Житомирщини, які були в тому ешелоні, додому повернулися одиниці. А Франц, виживши у гітлерівській «фабриці смерті», потрапив після війни, за іронією долі, до тої самої камери, де його раніше допитували гестапівці. Тепер звинуваченням йому висували енкаведисти, інкримінуючи антирадянську діяльність. За те, що став на захист колишнього в'язня концтабору, без суду дали десять років. Смерть Сталіна скоротила строк у сибірському ГУЛАГу...

Франц Карлович багато робить для увічнення пам'яті жертв нацизму. Два роки тому з його ініціативи відбулося урочисте закладення капсули з прахом, привезеної з Майданека, до підніжжя пам'ятника тисячам безневинно закатованим у Житомирі. Про своїх побратимів по Руху Опору — людей різних національностей він часто розповідає у місцевій пресі. Трохи більше місяця тому разом із житомирською делегацією ветеран знову побував у Польщі — на відзначенні 60-річчя визволення в'язнів концтабору. Вважав це своїм обов'язком, адже працівники Державного музею «Майданек» проводили з нагоди річниці «Зустріч поколінь», щоб нагадати молоді, яка прибула з різних держав, зокрема й України, що треба робити висновки з уроків минулого. А Бржезицького в Польщі називають «живим аркушем історії».

Через два роки буде ще одна ювілейна дата: золоте весілля. Закохавшись у старшого за себе «випускника» ГУЛАГу, 18-річна Галина пов'язала з ним своє життя. Разом поставили на ноги дітей, а тепер радіють внучкам і правнучкам — чомусь у продовжувачів їхнього роду самі лиш дівчатка.

— Значить, війни не буде, — сміється Галина Гвідонівна.

Не забулася ще давня народна прикмета: коли багато хлопців народжується — до війни...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: Франц Бржезицький (**ліворуч**) біля Дзвону Пам'яті в Майданеку.

КРИМІНАЛЬНІ НОВИНИ З ІНТЕРНЕТ-ПАВУТИНИ

За базар «відповіли»

Вибух на Троєщинському ринку столиці і замах на життя заступника директора цієї «торгточки» змусив низку Інтернет-видань повернутися до актуальної колись базарно-кримінальної теми. Історія виникнення численних київських ринків і базарів нерозривно пов'язана з історією становлення бандитського руху, нагадує нам «Україна кримінальна».

Базари стали стартовим майданчиком для багатьох «родоначальників» київського рекету — від пріснопам'ятних Вати, Пати, Буні, Сліпого, Пулі до нині сущого Татарина — їхні нетрудові біографії невіддільні від участі у «базарному русі». Товарна «неучтьонка» і «чорний нал» — дві складові стрімкого збагачення не лише власників лотків, прилавків, базарних забігайлівок, а і їхнього «даху». Спочатку просто контроль над торговим людом і «знімання десятини», потім — витіснення «дрібноти», приватизація (юридична реєстрація) ринків.

Зміна власників лише окремих «базарточок» (на зразок «Московського», що поруч із центральною автостанцією) обійшлася без резонансних кровопролитних подій. «Сігро. com. ua» зауважує, що до Кисіля не сунувся ніхто... Порівняно «тихими» були центральні Володимирський і Бессарабський ринки. Інша репутація у «Патента», що дислокувався на майдані перед колишнім Республіканським стадіоном і довго був не лише гадівничкою, а й головним болем міської влади, правоохоронців і самих бандитів. Спершу на той світ пішов Джиба, змушений був емігрувати до Ізраїлю Семен Юфа, під натиском УБОЗу «упав на дно» за межами України Авдиш...

Бурхлива доля периферійних ринків столиці — «Юність», «Троєщинський», «Петрівка», низки таких закладів на Оболоні, автомобільного — на Воскресенці, де «лягали кістьми чи калічились рядові бандити і «бригадири». Не бачимо на Троєщинському ринку колись могутнього Бонека, поліг Чайник («братва» підозрювала Прища). Тепер немає уже самого Прища, двох братів Савлохових (пригадайте їхню «ауру» на ринках «Воскресенка» і «Лівобережний»). Убито Князя, який мав частку з ринків Подолу. Розігнали «купцовських бригадирів» з Севастопольського, а «татаринських» — з Житнього ринків. Безвісти пропав Чорний — «дах» радіоринку. Фашист уцілів, подивившись частиною «долі» на «торгточках» Оболоні, виживши, притихли Конон та Кисіль.

Підсумовуючи, видання зазначає, що сьогодні з відходом у потойбічний світ або просто від справ «основоположників» київського рекету бандитсько-базарний рух столиці стає уже історією. Останні події довкола Троєщинського ринку надають фіналу цієї історії нового трагічного відтінку... Ринки «беруть» нові «хазяї»? Цього разу не «качки» у спортивних костюмах і кросівках...

Генерали і полковники — політична еліта

Російське Інтернет-видання «Компромат. Ru» наводить слова Володимира Путіна кількарічної давності про те, що відряджена для роботи під прикриттям в уряд група співробітників ФСБ на першому етапі зі своїм завданням упоралася.

Ця цитата мала стати підтвердженням вражаючої цифри: частка наявних і прихованих силовиків у російській політичній еліті на середину 2004 року становила близько 77 відсотків.

Наведений виданням список полковників і генералів у цивільних структурах аж ніяк не повний, але він дає загальне уявлення про вплив спецслужб на державну політику РФ.

Звісно, що перелік розпочато з підполковника колишнього ПГУ (Першого головного управління (зовнішня розвідка)) КДБ Володимира Путіна. Далі називають помічника Президента і начальника президентського управління з кадрових питань та нагород, заступника керівника управління справами, групу високопоставлених чиновників у генеральських погонах з Ради безпеки держави. Серед найвідоміших — генерали Шерстюк, Барсуков...

Далі — міністр внутрішніх справ генерал-полковник Рашид Нургалієв (колишній заступник директора ФСБ); міністр оборони генерал-лейтенант Сергій Іванов (служив в ПГУ КДБ СРСР, СЗР, був заступником директора ФСБ); президент Торгово-промислової палати Євген Примаков (екс-директор Служби зовнішньої розвідки); другі-треті особи численних міністерств, відомств, начальники і їхні заступники багатьох федеральних служб, інших державних органів, постійні представники глави держави у федеральних округах і їхній апарат, перші і другі особи регіональних адміністрацій, мери міст. З десяток колишніх високопоставлених кадебістів й ефесбістів призначено головними федеральними інспекторами в автономних республіках і областях РФ.

У Раді Федерації Росії автори списку нарахували п'ять «колишніх» чекістів, майже два десятки офіцерів і генералів спецслужб — серед депутатів Держдуми. Генерал армії Микола Ковальов (екс-директор ФСБ) — голова Комітету у справах ветеранів; генерал-майор Олексій Кондауров (екс-начальник ЦГЗ КДБ СРСР і МБ РФ) очолює Комітет з освіти й науки; генерал-лейтенант Олександр Коржаков (екс-начальник Служби безпеки президента) — Комітет з оборони.

Не залишено поза увагою і керівні крісла специфічних державних і комерційних структур на зразок «РосМорПорту» чи «Аерофлоту».

Наводячи ці дані, ми зовсім не мали наміру заглянути через тин російського сусіда, щоб подивитись, як він там хазяйнує. Просто пам'ятаємо про нашу звичку мавпувати деякі манери «старшого брата». Перед тим, як закортить зробити це після нинішніх президентських виборів в Україні, мусимо придивитися до кандидатів на найвищу державну посаду, точніше — до їхнього оточення, яке завтра може впливати на українську держполітику. Хто це буде — промисловці і підприємці, банкіри, учорашні «братки» (двоє кандидатів у президенти побували за гратами), вусаті молодчики зі свастикою на рукавах?..

Анатолій БЕНЬ.

ТОЧКА ЗОРУ

МФС: боротьба за місце триває

До 3 вересня зведення з поля битви за МФС («Міжрегіональний фондовий союз», що є центральним депозитарієм цінних паперів) були досить оптимістичні для «пацифістів» і тих, кому небайдужа доля українського фондового ринку. Певною мірою цьому сприяли «миротворчі зусилля» представників Асоціації українських банків (АУБ), акціонерів.

Миротворчі зусилля

Зокрема, представники акціонерів ВАТ «МФС» і Асоціації українських банків на нараді 20 серпня виступили за включення до наглядової ради МФС голови Державної комісії з цінних паперів і фондового ринку. Тоді й визначено основні шляхи подолання конфлікту між акціонерами МФС, зокрема, шляхом забезпечення представництва всіх основних бізнес-груп у наглядовій раді МФС. Крім того, посприяти збільшенню їхньої кількості, ймовірно, мала реструктуризація пакетів акцій МФС. Розглядалося також питання про включення до наглядової ради представників АУБ і Першої фондової торгової системи (ПФТС) як представників міноритарних (дрібних) акціонерів поряд з іншими їх представниками.

Після наради президент АУБ Олександр Сугоняко зазначив, що до таких кроків вдаються для вирішення конфлікту між акціонерами МФС. Здавалося, консенсус знайдено. Але... У день проведення зборів акціонерів МФС усе пішло за наїждженим сценарієм. Акціонерів, котрі прибули на збори, голова правління МФС Микола Швецов ознайомив з постановою про відкриття виконавчого провадження, відповідно до якого заборонялося проводити реєстрацію, збори акціонерів, складання реєстру тощо. Усі зрозуміли, що збори вже вкотре не відбудуться. З чиєї вини?

Як повідомив УНІАН генеральний директор депозитарно-фондової компанії «Славутич-Капітал» Володимир Горб, відповідно до постанови виконавче провадження було розпочате за заявою АКБ «Укрсоцбанк». Він припустив, що і саму судову ухвалу Шевченківського районного суду, на підставі якої заборонено проведення зборів, винесено за позовом «Укрсоцбанку». «Одна зі сторін, що конфліктують, вважає невигідним для себе проведення цих зборів, тому зірвала їх і не дала акціонерам можливості реалізувати свої права», — заявив Володимир Горб. Загалом, усе, як уже стало звичайним у цьому конфлікті.

Чому все-таки «миротворчі зусилля» виявилися марні? Відповідь напрошується сама собою — ті, хто сьогодні реально здійснюють контроль над МФС, аніскільки не зацікавлені у тому, щоб у МФС відбувалися хоча б якісь реальні зміни. Можна припустити і певні кулуарні домовленості, але про нормальний переговорний процес поки що не йдеться.

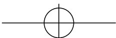
Не все так просто...

Якщо проаналізувати ту інформацію, яку донедавна щедро доводили до ЗМІ, можна дійти висновку, що фактично йдеться про конфлікт між двома акціонерами (банками), що ніяк не домовляться, хто з них головний у МФС, і тому по черзі зривають збори акціонерів. Цілком вдало до цієї ролі підходив «ПриватБанк» — потужна фінансова структура, яка проводить свою самостійну, часто-густо агресивну політику. Ось, мовляв, хоче «ПриватБанк» поглинути МФС, позбавити коаліційної присутності в ньому учасників фондового ринку, стати одноосібним хазяїном МФС. Але чи так це? Як відомо, контрольним пакетом є 50 відсотків+1 акція, хоча в наших умовах треба хоча б 60 відсотків+1 акція для того, щоб мати можливість проводити легітимні збори акціонерів. Згідно зі статутом МФС, жодна компанія не має права володіти більш як 10 відсотками акцій ВАТ «МФС». Якщо акціонер переступає цей поріг під час купівлі-продажу акцій, то угоди, що привели до «перебору», визнаються в судовому порядку недійсними. Якщо перевищення відбулося внаслідок додаткової передплати, збори акціонерів не визнають передплату на акції, що перевищують 10-відсотковий бар'єр. За результатами шостої (незатвердженої. — **Авт.**) емісії, «ПриватБанк» і «Бізнес-Інвест», який з ним пов'язують, не перевищили б 10-відсотковий бар'єр, передплативши 21 і 30 акцій відповідно. Такий розклад, вважають деякі експерти, забезпечив би їм 8,19 і 9,71 відсотка голосів відповідно. Отже, переступати норми статуту МФС вони не збиралися. До того ж МФС не надає доступу до реєстрів акціонерів, позбавлена можливості переписувати акції з одного акціонера на іншого за примхою власника МФС, а також контролювати перевищення акцій тощо. Для того, щоб приховати від МФС факт перепродажу пакета акцій якій-небудь іншій особі, цілком досить відкрити продавцю і покупцю рахунки в цінних паперах у одного зберігача і тоді той проведе перереєстрацію цінних паперів узагалі поза МФС. Це чудово розуміють усі сторони конфлікту. Так у чому річ? Чому так однозначно учасники фондового ринку (не представлені, на жаль, у наглядовій раді МФС, главою якого, до речі, є голова правління АКБ «Укрсоцбанку») оцінювали ситуацію, що склалася? На думку окремих фондовиків, справжній конфлікт криється у бажанні деяких представників теперішнього керівництва МФС за будь-яку ціну втриматися при владі. Ось як цю ситуацію коментує директор інвестиційно-банківського департаменту ІФГ «Сократ» Владислав Остапенко (див. sokrat. kiev. ua). На його думку, «Укрсоцбанк» та інші його теперішні союзники не спромоглися передплатити акції, які хоча б гарантували їм збереження їхньої частки, не кажучи вже про її збільшення. Вони можуть потрапити в наглядову раду лише за умови, якщо за їхні кандидатури проголосують на загальних зборах акціонерів. З огляду на позицію більшості акціонерів з приводу того, що необхідно хоча б іноді проводити ротацію серед посадових осіб ВАТ «МФС», і результати передплати на акції шостої емісії, голова правління «Укрсоцбанку» розуміє, що ще раз главою наглядової ради йому не бути. «А отже, просто слід не допустити прийняття результатів шостої емісії і перевиборів органів управління. Маємо елементарну боротьбу за владу, — зазначає В. Остапенко, — в якій ВАТ «Укрсоцбанк» програв момент передплати на акції емісії і тепер посилено намагається надогнати поїзд, а водночас чорнить «ПриватБанк», який не проминув своєї вигоди». Відповідно, зазначає В. Остапенко, єдиним мотивом конфлікту, що триває, є небажання діючого керівництва втратити свої місця внаслідок посилення, нехай і цілком законного, позицій інших акціонерів.

Віктор ПОСПЄЛОВ.

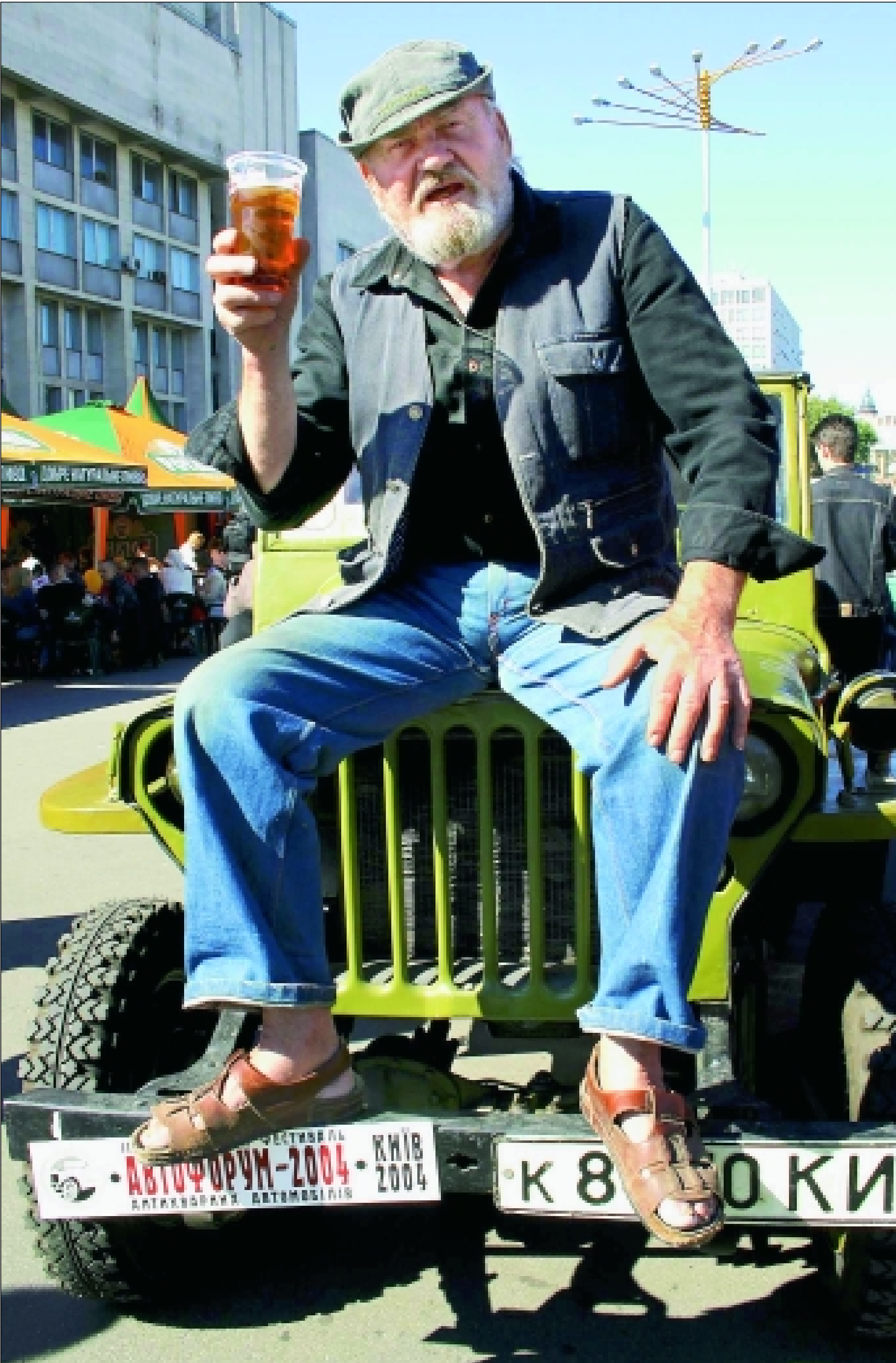
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

ОБ'ЄКТИВ

3 вересня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з послами країн — членів ЄС та «великої сімки».

4 вересня. На столичному НСК «Олімпійський» пройшов III Міжнародний фестиваль антикварних та екзотичних автомобілів «Автофорум-2004».

6 вересня. Відбулося засідання Погоджувальної ради керівників парламентських комітетів, фракцій і груп Верховної Ради України.

7 вересня. Розпочала роботу шоста сесія Верховної Ради України четвертого скликання.

5 вересня. До 2500-річчя міста Балаклава відкрито пам'ятник видатній українській поетесі Лесі Українці.

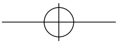

8 вересня. Київ. З міжнародного аеропорту «Бориспіль» було відправлено додому 22 незаконних китайських мігранти.

9 вересня. Відбувся Всеукраїнський православний хресний хід «Проти НАТО, СОТ та електронного контролю».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу та УНІАН.

Україна олімпійська: 1952 — 2004

17 днів грандіозного спектаклю

Олімпіада на TV

Головною спортивною подією останнього чотириліття були, зрозуміло, XXVIII Олімпійські ігри в Афінах. І українське телебачення відгукнулося на це дійство з небаченим досі розмахом: Перший Національний відрядив до столиці Греції солідну групу коментаторів і технічних фахівців, які забезпечили передачі з афінських спортивних арен загальним обсягом майже в 150 годин: регулярно виходили інформаційні випуски «Про Олімпіаду» на каналі «1+1»; «Олімпійський щоденник» щовечора з'являвся на «Інтері».

Попередні Ігри на нашому TV висвітлювалися набагато скромніше. Українські теледелегації, щоправда, вирушали до Атланти й до Сіднея, але і обсяг віщання був у них тоді значно менший, і своєї «Олімпійської студії» Перший Національний не мав — набагато рідше в той час телеглядачі одержували можливість побачити і почути наших героїв Ігор.

Беру навмання зі свого архіву пошарпаний «TVпарк» № 34 і роблю підрахунки: 23 серпня на Першому Національному трансляції з Олімпіади фігурували 10 разів — з 6-ї ранку до 4-ї ночі; 25 серпня — 9 разів, 27-го — також 9... Так чи приблизно так було всі 17 днів, що тривали Ігри. Тобто українські любителі спорту вперше змогли споглядати на загальнодоступному телеканалі — і нерідко напряму — змагання найсильніших атлетів світу з добрих трьох десятків видів спорту.

Кількістю трансляцій, отже, наші шанувальники спорту були задоволені. А що стосується якості репортажів, інтерв'ю, інформаційних повідомлень, підготовлених посланцями українського TV у Греції, то одностайної думки в телеглядачів з цього приводу, схоже, не склалося.

Оскільки референдуму щодо цього автор цих рядків не влаштовував, спиратися мені доведеться переважно на власні оцінки, котрі склалися під час багатодобового пильнування біля «олімпійського» екрана, і на обговорення побаченого й почутого з деякими колегами по «літературному» цеху.

Для нас, хто спрагло стежив за Іграми «по ящику», як і взагалі для всіх телеглядачів, була важлива не тільки «картинка» — саме унікальне спортивне дійство, а й коментар тележурналіста, який перебував на місці події і бачив набагато більше, ніж в цю секунду демонструє телеекран: весь стадіон, басейн або трек, який мав можливість ще до старту одержати прогноз подій у відомого тренера і розповісти про важливий для нашого розуміння суті змагань епізод, що залишився поза полем зору телеоператора...

Але, на жаль, більшість коментаторів просто озвучували «картинку», яку ми й так спостерігали, повідомляли прізвища переможців, які за хвилину з'являлися на екрані, і переходили до перерахування учасників наступного забігу, запливу або заїзду...

Навряд чи також збагачувало глядача, приміром, швидке перелічення досвідченим тележурналістом Валерієм Костіновим, який працював на змаганнях гімнастів, елементів програм, котрі належало виконати учасникам. А що давало глядачу і слухачу невпинне захоплення (до того ж у виразах, що не надто відрізнялися) відомого коментатора Фарида Дасаєва високими результатами плавців в «Аквацентрі» Афін? «Чудовими», «чарівними», «захоплюючими» називав Дасаєв і виступи всіх підряд майстринь художньої гімнастики в олімпійській залі «Галаці», ніби і не помічаючи, як послідовно засуджують композиції української прими Ганни Бессонової і другої нашої грації Наталії Годунько.

Не викликала особливого захвату в пишучих журналістів, у багатьох відомих мені простих телеглядачів і робота української «Олімпійської студії». Тобто самі виступи в ній наших чемпіонів Юрія Білонога, Наталії Скакун, Юрія Нікітіна та інших були по-справжньому захоплюючі як усяке знайомство з неабиякими особистостями і навіть з інформативної точки зору. Але які нудні й ординарні були запитання до гостей основної ведучої студії Олени Степанищевої та Дмитра Шемберка, який її змінював! Добре, звичайно, коли гість студії здатний сам розповісти про себе, про перипетії боротьби в Афінах, але ж деяких із запрошених на прямий ефір ведучим так і не вдалося «розкачати», і вони відбувалися черговими відповідями на такі само чергові запитання.

Не секрет, що поїздку до Афін чималої групи співробітників профінансував сам Перший Національний за підтримки генерального спонсора трансляції — торгової марки «Олімп». Проте дехто з телекоментаторів, ніби у старі часи, коли відрядження на змагання за кордон проходили винятково за кошти Держкомспорту України, утримувався і від натяку критики на адресу спортсменів і спортивних чиновників усіх рангів. Наприклад. Дуже досвідчений Юхим Шарпанський, який висвітлював виступи велосипедистів, у репортажі з чоловічої групової гонки запевняв телеглядачів, що 21-ше і 23-тє місця, котрі посіли українські майстри Сергій Гончар і Кирило Поспєєв, — це блискуче досягнення, що, мовляв, його мають вітати всі знавці велоспорту на батьківщині (про Ярослава Поповича, який завершив гонку 68-м, Шарпанський мимохіть зазначив, що спека і задуха перешкодили йому реалізувати його досвід і майстерність).

Такого «патріотизму» (якщо свій, значить, бездоганний у всіх відносинах) був геть позбавлений, скажімо, Михайло Ревенко. Компетентно і стримано вів він змагання зі стрибків у воду, де так близькі були до здобуття медалей у «синхроні» Роман Володьков та Антон Захаров і так невдало виступили інші наші стрибуни; запам'ятався і змістовний коментар Михайла до захоплюючого матчу за бронзові медалі українських і французьких гандболісток.

Багатьом нашим телекоментаторам на Іграх довелося поєднувати розгорнуті репортажі з участю у випусках «Олімпійського щоденника» — телеогляду турнірів з різних видів спорту, що відбулися за день. Найвдаліше за своїх побратимів по цеху з цим нелегким завданням упорався, на мою думку, маститий тележурналіст Валентин Щербачов. Він не дріботів скоромовкою, як інші, не допускав «ляпів» у прізвищах учасників, чим нерідко грішили багато хто, коротко й дохідливо характеризував вид спорту, знайомив телеглядача з фаворитами, відзначав успіхи «сюрпризних» переможців і призерів.

А у своїх розгорнутих коментарях до змагань з веслування, важкої атлетики, боксу Щербачов, на мій погляд, був для телеглядача ненав'язливим, але необхідним помічником. Він давав відчути напруження боротьби й оцінити привабливість спортивного протиборства суперників, підводив нас до розуміння ключових моментів подій, що відбуваються на екрані, ємно характеризував основних діючих осіб грандіозного спектаклю — Олімпіади.

...Досвід Першого Національних у висвітленні Ігор в Афінах знову повертає нас до давно обговорюваної серед телевізійників ідеї — створення в Україні спеціалізованого спортивного каналу. Схоже, економічно і «технологічно» країна для цього цілком дозріла. Багатомільйонна армія українських шанувальників спорту вочевидь здатна забезпечити і високий рейтинг такому каналові. Тим паче є вже й деякі набутки в цій сфері — той-таки Валентин Щербачов у 1997 році на каналі IVK і в 2002-му на каналі «Гравіс» як експеримент понад добу(!) вів свою спортивну передачу, в який охоче брали участь багато хто з найвідоміших наших спортсменів і спортивних діячів.

Вибух інтересу до спорту в Україні після афінської Олімпіади — найліпший час для того, щоб телепрофесіонали і наші піклувальники спорту зібралися й обговорили всі проблеми створення спеціалізованого телевізійного русла для пропаганди здорового способу життя і спорту вищих досягнень. І вирішили, як піднести майстерність коментаторів, як залучити молодих тележурналістів до цього важливого аспекту спортивного життя країни.

Олександр БАШКАТОВ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Форум видавців: пріоритети незмінні

(Початок на 3-й стор.).

— Кажуть, польська програма на форумі буде ще потужніша?

— Так, вона дуже насичена, приїдуть багато авторів, причому першорядних. І, звичайно, велика експозиція — сто метрів, це, як на наші умови, справді багато.

— На цьогорічному форумі буде зроблено особливий акцент на дитячому читанні. Раніше такого не було?

— Це вже третій наш конкурс дитячого читання. В різних країнах громадськість і держава стурбовані тим, що діти перестають читати. І там розвивають програми підтримки дитячого читання. А у нас, вважається, такої проблеми, на відміну від Англії й Франції, немає! Але ж я навіть по своїй дитині бачу, що це не так. Отож ми почали це робити самі. Спершу провели читацький конкурс у школах Львова, торік долучилася Львівська область, а цього року всі три галицькі області. Конкурс вже відбувся, тепер на форум приїдуть майже 600 дітей, у них буде своє свято — знайомство з Книгою, з письменниками, нагородження переможців.

— Що таке той читацький конкурс?

— Діти повинні були, на свій вибір, цікаво розповісти про якусь книжку, що справила на них враження поза шкільною програмою. Це книжка їхнього вибору. Хоч вибирати майже ні з чого, але конкурс привертає увагу дітей, батьків, вчителів. Завдяки цьому, може, щось зрушиться. А якщо нічого не робити, нічого й не зміниться.

— Прийняти 600 дітей — це додаткове фінансове навантаження!

— Звичайно. Ми як не мали спонсорів, так і не маємо, й більшість культурних акцій форуму проводимо за власний кошт.

— Тим часом культурні акції форуму завжди такі живі, що здається, ніби вони відбуваються самі собою, як ото йде дощ або тече річка — поза волею організаторів чи спонсорів...

— Мене справді тішить, що на форумі багато чого вирішується незалежно від мене. Це тому, що оті культурні акції придумують самі учасники. Це свідчення того, що вони сприйняли форум як щось своє, й не почуваються тут гостями, вони сюди приїжджають як господарі. А коли людина почувається господарем ситуації, тоді вона робить правильні речі.

Але й фінансові проблеми важливі. Так, форум самоокупний, ми можемо проводити якісь акції без спонсорів. Але

робити щось більше, розвиватися — вже неможливо, для цього потрібні інші кошти, й чималі. Скажімо, отой дитячий фестиваль дуже перспективний, але якщо захоче вся Україна взяти в ньому участь, то ми самі не впораємося з цим, потрібні будуть спонсори, гроші.

— Чому форум неможливий у Києві чи деінде?

— Знаєте, багато говорять про особливу українську ситуацію. Мовляв, тут не діють закони нормального розвитку, бо у нас усе надто специфічно. Так само багато чую, що форум начебто неможливий в інших містах!

— Але вже одинадцятий форум буде саме у Львові, а не десь!

— Просто я ще не пробувала проводити його в інших містах.

— А якби спробували, то де б ви його провели?

— Не буду відповідати, щоб не наврочити. Та ось я вже маю пропозицію з Дніпропетровська, де є структура з певними можливостями для проведення такої акції. І, можливо, наступного року вона там відбудеться.

— Які завдання і пріоритети нинішнього форуму?

— Пріоритет завжди один: українська книжка має стати неодмінним атрибутом нашого життя. Але щороку зростає масштаб, долучаються нові видавництва, багато людей, звичайних читачів, останнім часом так планують свій рік, щоб у вересні побувати на форумі. Я проаналізувала кілька газет, і от що цікаво: протягом року, а не лише у вересні, кожна з них згадувала форум від 50 до 150 разів, у різних контекстах. Отже, поняття «форум» набуло ширшого, несезонного культурного сенсу.

Записав Віталій ЖЕЖЕРА.

Олександра КОВАЛЬ: «Просто я ще не пробувала проводити форум в інших містах»

КУРІНЬ

ТЕЛЕРЕКЛАМА ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Виправданий!

У кадрі — зал суду. За столом суддя в мантії. На лаві підсудних обвинувачуваний. Поруч міліціонер. Чути шум.

Голос за кадром: Вирішальний момент процесу!.. Суддя не оголошує вирок!.. Він кашляє!.. Що робити?! *(Суддя хитає головою. Йому важко говорити.)* Напруження наростає... Схоже, підсудний знає, що треба судді!.. *(Підсудний кидає судді пачку грошей. Суддя її ловить і ховає за пазуху.)* Яке полегшення!..

Інший голос: Запах грошей — це те, що полегшить вам життя. Адже це і дача, і квартира, і машина одночасно...

Перший голос: Ось довгожданий вирок! Суддя стукає молотком по столу.

Суддя: Виправданий!

Підсудний обіймається з міліціонером...

Найкращий засіб

У кадрі лисий чоловік.

Лисий: Ще зовсім недавно моє волосся завдавало мені чимало клопоту. Але з тих пір, як я почав мити голову шампунем «Скипидарний», розробленим у спеціальній лабораторії Уступинського хімкомбінату, я забув, що таке лупа. Нема волосся — нема проблем!

Голос: Шампунь «Скипидарний» — найкращий засіб від лупи!..

Публікацію підготував **Георгій ВОРОТНЮК.**

Тези й антитези

☞ **Шпана — талановиті учні Жукова: кодлом — на одного...**

☞ **Успіхи в роботі — це коли починаєш себе поважати, а колеги ненавидіти.**

☞ **Гонор — ніщо, якщо в нього немає розумового й ракетного забезпечення.**

☞ **Хамство — іноді найвищий прояв життя перед кінцем.**

☞ **Мудрий — той, хто здатний мислити не тільки за тирані, а й за свободи.**

☞ **Природа торжествує: бур'яни пішли вгору...**

☞ **За незалежність треба платити, за недержавність — ще більше.**

☞ **Трагедія людства в тому, що йому ніщо людське не чуже.**

☞ **Найкращий засіб від подорожчання бензину й горілки — підвищення цін на посуд, особливо порожній.**

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1524 р. Народився французький поет-класик П'єр де Ронсар. ■ 1855 р. Тривала Кримська війна. Упав Севастополь. ■ 1864 р. Народився поет Павло Грабовський. ■ 1918 р. У Радянській державі запроваджено метричну систему мір. ■ 1943 р. У Харкові створено Український народний хор (нині імені Верьовки). ■ 1974 р. Помер актор Микола Яковченко. У 1927-65 рр. працював у Київському театрі ім. Франка. ■ 1993 р. У Києві відкрито Пам'ятний знак жертвам голодомору.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Закон на право

Спробуй навести порядок у країні, якщо ситуація в ній повністю під контролем!..

Постулат Пропаханського

Для того, щоб економіка працювала в тіні, треба, щоб усі бандити займали місця під сонцем.

Всьо чотко!

Правоохоронці Берега Рябкової Кістки, як завше, поза політикою. У них є один кандидат, а на всіх інших у них чітка настанова.

Рекорд

17 тисяч громадян зігнали на центральний майдан м. Кизяківська на мітинг на підтримку одного з владних кандидатів. Більше не вдавалося зігнати навіть у роки ворожої окупації!

Норма життя

У Березі Рябкової Кістки зараз багато що фальсифікується: горілка, продукти, вибори, любов народу до режиму... Але маразм тут непідробний!

По руках?

Я погоджуся з урядовцями, що зарплати та пенсії трішечки зростають, якщо вони погодяться зі мною, що тарифи та ціни ростуть як скажені.

Європейський вибір

Усі хочуть до Європи. Хоча б нелегалами...

Огляд талантів

У Березі Рябкової Кістки в рамках виборчої кампанії проходить черговий конкурс читців байки «Про позитивні тенденції». Підбиття підсумків планується після того, як зів'януть вуха в останнього маразмадорця.

Олександр ПЕРЛЮК.

МІНІ-БАЙКИ

Нетовариські

— Ледь сяду на когось — жене мене геть.

Такі всі недобрі, — жаліється Гедзь...

Відповідальна особа

Пес, сторож сплять.

Одній мені не спиться.

В турботах про курник уся Лисиця...

Навчитель

— Програм швидкого поступу у Водним царстві — брак!

Мій досвід ігнорується! — торочить всюди Рак...

Сергій КОВАЛЬ.

Чернівці.

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

За принципом абортивної демократії

Віктор Небоженко, політолог:

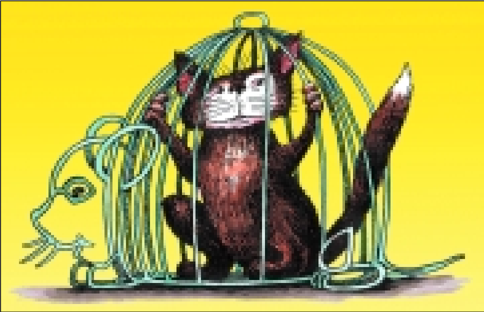
— Україна — достатньо живуча істота, яка витримає будь-які вибори, аби тільки нам не обрізали... не вивели нас на технологію абортивної демократії, коли кажуть, що давайте почнем спочатку.

Від чергового:

— *Думайте, що кажете, бо коли ми почнемо з кінця, то закінчиться все тим же обрізанням.*

Страшно, аж у тюрму хочеться

Олексій Радзієвський, керівник львівського обласного штабу кандидата у президенти В. Януковича:

— Кожного з нас хоч раз у житті називали бандитом.

Від чергового:

— *Але не кожному з нас випадало щастя сидіти у в'язниці.*

Дивно, а вони й досі працюють

Андрій Мегера, член ЦВК:

— Щоб агітувати за кандидата в президенти, чиновник повинен звільнитися.

Від чергового:

— *Ну й нехай собі. Отоді, нарешті, хоча б на час виборів у державі запанує справжній порядок.*

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

За біг-мордами нічого не видно

Валерій Пустовойтенко, лідер НДП:

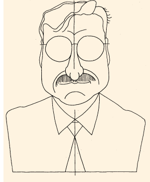
— Я не бачу його політичного обличчя. (Йдеться про В. Ющенка. — **Черг.**).

Від чергового:

— *Де ж вам роздивитися, коли кругом самі біг-морди!*

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ з 13 по 19 вересня 2004 року

Тиждень буде насичений подіями. На вас чекають несподіванки.

ОВЕН. На початку тижня можете відчути втому, тому якомога серйозніше підійдіть до питань здоров'я і відновлення сил. Інтенсивне лікування протягом цього тижня може дати гарні результати. Ефективним буде домашній режим та різні очищувальні процедури з вживанням великої кількості рідини.

ТЕЛЕЦЬ. Діти або захоплення можуть вплинути на ваш спосіб життя. Не чиніть опір змінам. Учіться в дітей та разом з ними. Постійно вдосконалюйтеся та займайтесь самоосвітою. Якщо маєте намір обговорити з друзями поточні справи чи відпочинок, домовитися буде важко. А рішення прийде несподівано.

БЛИЗНЮКИ. На початку тижня можуть ускладнитися стосунки з членами сім'ї. Та надалі вдома на вас чекають цікаві події, які принесуть велику користь. Щоправда, доведеться взяти на себе деякі витрати. Вихідні проведіть у колі сім'ї. Якщо займаєтеся купівлею чи продажем нерухомості, цей тиждень особливо сприятливий.

РАК. Важливий тиждень для знайомств і зміцнення зв'язків, що вже є. Зі свого оточення можете вибрати нових партнерів для бізнесу, завдяки яким розширяться можливості. Вас дратуватимуть люди, які мислять нетрадиційно. Не поспішайте з висновками та рішенням стосовно ваших взаємин.

ЛЕВ. На початку тижня через несподівані новини можуть виникнути фінансові проблеми. Джерелом успіху стане ваша колишня діяльність. Можливо, керівництво не виконає своїх обіцянок і затримає зарплату. Не засмучуйтеся, ви отримаєте свої гроші з інших рук.

ДІВА. Всі ініціативи та починання матимуть успіх. Упевненості вам додадуть ретельно проаналізована інформація та підтримка іноземних партнерів. На вихідні заплануйте розважальну прогулянку з друзями.

ТЕРЕЗИ. Будете задоволені своєю прихованою діяльністю. Позитивний результат матимете, якщо це була навіть робота над собою. Можете отримати матеріальне заохочення від начальства. Якщо хочете отримати зиск у перспективі — зараз сприятливий час, щоб вкласти кошти. Вихідні проведіть на самоті.

СКОРПІОН. Багато уваги і сил цього тижня необхідно приділити друзям. Але не забувайте про дітей та коханих. Можете зміцнити стосунки з іноземцями чи людьми, які перебувають далеко від вас. Якщо маєте перспективні задуми, беріться за їх реалізацію. На вихідні візьміть участь в якомусь світському заході.

СТРІЛЕЦЬ. Ви здатні змінити обставини, пов'язані з бізнесом або службовим становищем, на свою користь. Головне — не виходьте за рамки, екстравагантність може зашкодити. Частину коштів вкладіть у бізнес чи купівлю нерухомості. А щоб мати гарні результати, обов'язково порадьтеся з батьками чи начальством.

КОЗЕРІГ. Важливими в цей період можуть бути поїздка за кордон і контакти з іноземцями. Прикладіть щонайбільше зусиль, щоб ці стосунки стали дружніми та мали перспективу. Можливе знайомство з яскравими особистостями. Матимете магнетичний вплив на оточуючих. Вихідні присвятіть своєму хобі.

ВОДОЛІЙ. На початку тижня визначте свої можливості і погасіть поточні рахунки. Якщо чекаєте зручного моменту, щоб взяти кредит, вдалим буде саме кінець цього тижня. Вихідні проведіть з коханою людиною в інтимній атмосфері. Не зловживайте їжею, яку ви раніше не їли.

РИБИ. Якщо працюєте з партнером або в команді, на вас чекає успіх. Його досягнете завдяки інтенсивному колективному навчанню, не бійтеся експериментувати. Поїздки у цей період принесуть багато корисних зв'язків. Вихідні присвятіть дітям і дружині, яким набридла ваша постійна відсутність.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Як вересніє, то й дощик сіє

11 вересня — Усікновення, Головосіки Іоанна Хрестителя. Цього дня не працювали, заборонялося сікти сокирою всякий круглий овоч, котрий нагадує голову: капусту, буряк, картоплю. Їли лише пісні страви: пекли гарбузи, варили в мундирах картоплю, а хліб відламували.

Це період останніх гроз. Якщо чутно грім, то має бути довга і тепла осінь.

З цього дня збиралися на полювання вовків.

Прикмети вересня

- Осінь багата на гриби — зима буде тепла.
- Журавлі мовчки летять низько і швидко — невдовзі негодиться.
- Під час дощу на воді з'являються бульбашки — негода надовго.
- Калина рано зачервоніла — на ранню й люту зиму.
- Добре вродили опеньки — буде врожай жита наступного року.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011168. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»